

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (teljes ülés)

2012. november 27.*

Tartalomjegyzék

I – Jogi háttérI – 5	4
A – A 2011/199 határozatI – 5	4
B – Az ESM-SzerződésI – 6	5
II – A jogvita alapját képező tényállás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekI – 10	9
III – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekrőlI – 12	10
A – Az első kérdésrőlI – 12	10
1. A bíróság hatáskörérőlI – 12	10
2. Az elfogadhatóságrólI – 13	11
3. Az ügy érdemérőlI – 15	12
a) Arról a kérdésről, hogy az EUM-Szerződés módosítása kizárólag az említett szerződés harmadik része rendelkezéseire vonatkozik-eI – 15	12
b) Arról a kérdésről, hogy az EUM-Szerződés módosítása bővíti-e a Szerződésekben az Unióra ruházott hatásköröketI – 20	15
B – A második kérdésrőlI – 20	16
1. A Bíróság hatáskörérőlI – 21	16
2. Az elfogadhatóságrólI – 21	16
3. Az ügy érdemérőlI – 23	18
a) Az Unió kizárólagos hatáskörére vonatkozó rendelkezések értelmezésérőlI – 23	18
i) Az EUMSZ 3. cikk (1) bekezdésének c) pontja és az EUMSZ 127. cikk értelmezésérőlI – 23	18

* Az eljárás nyelve: angol.

ii)	Az EUMSZ 3. cikk (2) bekezdésének értelmezéséről – 24	19
b)	Az EUM-Szerződés gazdaságpolitikára vonatkozó különböző rendelkezéseinek értelmezéséről – 26	20
i)	Az EUMSZ 2. cikk (3) bekezdése, az EUMSZ 119–EUMSZ 121. cikk és az EUMSZ 126. cikk értelmezéséről – 26	20
ii)	Az EUMSZ 122. cikk értelmezéséről – 27	21
iii)	Az EUMSZ 123. cikk értelmezéséről – 28	22
iv)	Az EUMSZ 125. cikk értelmezéséről – 29	22
c)	Az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésének értelmezéséről – 32	24
d)	Az EUSZ 13. cikk értelmezéséről – 33	25
i)	A Bizottságnak és az EKB-nak juttatott szerepe – 33	25
ii)	A Bíróságnak juttatott szerepe – 35	27
e)	A hatékony bírói jogvédelem általános elvének értelmezéséről – 36	27
C –	A harmadik kérdésről – 37	27
IV –	A költségekről – 37	28

„Stabilizációs mechanizmus azon tagállamok számára, amelyek pénzneme az euró — 2011/199/EU határozat — Az EUMSZ 136. cikk módosítása — Érvényesség — EUSZ 48. cikk, (6) bekezdés — Egyszerűsített módosítási eljárás — ESM-Szerződés — Gazdaság- és monetáris politika — A tagállamok hatásköre”

A C-370/12. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Supreme Court (Írország) a Bírósághoz 2012. augusztus 3-án érkezett, 2012. július 31-i határozatával terjesztett elő az előtte

Thomas Pringle

és

a **Government of Ireland,**

Ireland,

The Attorney General között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (teljes ülés),

tagjai: V. Skouris elnök, K. Lenaerts (előadó) elnökhelyettes, A. Tizzano, R. Silva de Lapuerta, M. Ilešič, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, A. Rosas, G. Arestis, J. Malenovský, M. Berger és E. Jarašiūnas tanácselnökök, Juhász E., A. Borg Barthet, U. Lõhmus, E. Levits, A. Ó Caoimh, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, C. Toader, J.-J. Kasel, M. Safjan, D. Šváby, A. Prechal, C.G. Fernlund, J. L. da Cruz Vilaça és C. Vajda bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: T. Millett hivatalvezető-helyettes,

tekintettel a Bíróság elnökének 2012. október 4-i végzésére, amelyben úgy döntött, hogy az ügyet az Európai Unió Bírósága alapokmányának 23a. cikke és a Bíróság eljárási szabályzata 105. cikkének (1) bekezdése szerinti gyorsított eljárásban kell elbírálni,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2012. október 23-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- Th. Pringle képviselőként J. Rogers és P. Callan Senior Counsel, valamint R. Budd és J. Tomkin Barristers-at-Law, J. Noonan solicitor megbízásából,
- Írország képviselőként E. Creedon, meghatalmazotti minőségben, segítői: M. Cush és S. Murphy Senior Counsel, valamint N. Travers és C. Donnelly Barristers-at-Law,
- a belga kormány képviselőként T. Materne, J.-C. Halleux és C. Pochet, meghatalmazotti minőségben,
- a német kormány képviselőként T. Henze és J. Möller, meghatalmazotti minőségben,
- a görög kormány képviselőként A. Samoni-Rantou, G. Karipsiades és K. Boskovits, meghatalmazotti minőségben,
- a spanyol kormány képviselőként N. Díaz Abad, meghatalmazotti minőségben,
- a francia kormány képviselőként E. Belliard, G. de Bergues és E. Ranaivoson, meghatalmazotti minőségben,
- az olasz kormány képviselőként G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: S. Fiorentino avvocato dello Stato,
- a ciprusi kormány képviselőként D. Lysandrou és N. Kyriakou, meghatalmazotti minőségben,
- a holland kormány képviselőként C. Wissels és M. Bulterman, meghatalmazotti minőségben,
- az osztrák kormány képviselőként G. Hesse, meghatalmazotti minőségben,
- a szlovák kormány képviselőként B. Ricziová, meghatalmazotti minőségben,
- az Egyesült Királyság Kormányának képviselőként E. Jenkinson, meghatalmazotti minőségben, segítője: A. Dashwood QC,
- az Európai Parlament képviselőként A. Neergaard és R. Crowe, meghatalmazotti minőségben,

- az Európai Tanács képviselőiben H. Legal, G. Maganza és A. de Gregorio Merino, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőiben J.-P. Keppenne, L. Romero Requena és B. Smulders, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem egyrészt az Európai Unió működéséről szóló szerződés 136. cikkének módosításáról egy, azon tagállamok számára létrehozandó stabilizációs mechanizmus tekintetében, amelyek pénzneme az eur[ó] című, 2011. március 25-i 2011/199/EU európai tanácsi határozat (HL L 91., 1. o.; helyesbítések: HL L 220., 2011.8.26., 24. o.; és HL L 303., 2011.11.22., 49. o.) érvényességére, másrészt pedig az EUSZ 2. cikk, az EUSZ 3. cikk, az EUSZ 4. cikk (3) bekezdése, az EUSZ 13. cikk, az EUMSZ 2. cikk (3) bekezdése, az EUMSZ 3. cikk (1) bekezdésének c) pontja és (2) bekezdése, az EUMSZ 119–EUMSZ 123. cikk és az EUMSZ 125–EUMSZ 127. cikk, valamint a hatékony bírói jogvédelem és a jogbiztonság általános elvének értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Th. Pringle ír parlamenti képviselő által a High Court (Írország) ítélete ellen a Government of Irelanddel, Irelanddel és az Attorney Generallal szemben indított fellebbezési eljárás keretében terjesztették elő, amely fellebbezés egyrészt annak megállapítására irányult, hogy az EUMSZ 136. cikknek a 2011/199 határozat 1. cikke által történő módosítása az EUM-Szerződés jogellenes módosításának minősül, másrészt pedig, hogy Írország, azáltal hogy ratifikálja, jóváhagyja vagy elfogadja a Belga Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, az Észt Köztársaság, Írország, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, az Olasz Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, Málta, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Portugál Köztársaság, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság és a Finn Köztársaság közötti, az európai stabilizációs mechanizmus létrehozásáról szóló, 2012. február 2-án Brüsszelben kötött szerződést (a továbbiakban: ESM-Szerződés), az Európai Unió alapjául szolgáló szerződésekkel összeegyeztethetetlen kötelezettségeket vállal.

I – Jogi háttér

A – A 2011/199 határozat

- 3 A belga kormány 2010. december 16-án az EUSZ 48. cikk (6) bekezdése első albekezdésének megfelelően javaslatot nyújtott be az EUMSZ 136. cikknek egy (3) bekezdés hozzáadásával történő módosítására.
- 4 Az Európai Parlament, az Európai Bizottság, illetve az Európai Központi Bank (EKB) 2011. március 23-án, 2011. február 15-én, illetve 2011. március 17-én véleményt fogadott el a javaslatról. A 2011/199 határozatot 2011. március 25-én fogadták el.

5 Az említett határozat (2), (4) és (5) preambulumbekzdése értelmében:

„(2) Az Európai Tanács 2010. október 28–29-i ülésén az állam-, illetve kormányfők megállapodtak abban, hogy a tagállamoknak az eur[ó]övezet egésze pénzügyi stabilitásának megórzése érdekében állandó válságmechanizmust kell létrehozniuk, és felkérték az Európai Tanács elnökét, hogy kezdjen konzultációkat az Európai Tanács tagjaival az ehhez szükséges, korlátozott mértékű szerződésváltoztatásról.

[...]

(4) A stabilitási [helyesen: stabilizációs] mechanizmus fogja nyújtani az eur[ó]övezet egészének pénzügyi stabilitását érintő, a 2010-ben tapasztaltakhoz hasonló kockázatok kezeléséhez szükséges eszközt, és ezáltal elősegíti az Unió gazdasági és pénzügyi stabilitásának megórzését. Az Európai Tanács 2010. december 16–17-i ülésén egyetértett abban, hogy mivel a mechanizmus létrehozásának célja az eur[ó]övezet egésze pénzügyi stabilitásának megórzése volt, az [EUM-Szerződés] 122. cikkének (2) bekezdését a továbbiakban nem kell alkalmazni e célokra. Az állam-, illetve kormányfők ezért megállapodtak abban, hogy az nem használandó ilyen célokra.

(5) Az Európai Tanács 2010. december 16-án úgy határozott, hogy az EUSZ 48. cikk (6) bekezdésének második albekezdésével összhangban a javaslatról konzultációt folytat az Európai Parlamenttel és a Bizottsággal. Az Európai Tanács úgy határozott, hogy az [EKB-val] is konzultál. [...]

6 A 2011/199 határozat 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az [EUM-]szerződés 136. cikke az alábbi bekezdéssel egészül ki:

»(3) Azon tagállamok, amelyek pénzneme az eur[ó], stabilizációs mechanizmust hozhatnak létre, amelyet akkor hoznak működésbe, ha ez nélkülözhetetlen az eur[ó]övezet egésze stabilitásának megórzése érdekében. A mechanizmus keretében igényelt pénzügyi segítségnyújtásra szigorú feltételek fognak vonatkozni.«

7 A 2011/199 határozat 2. cikke értelmében:

„A tagállamok haladéktalanul értesítik a Tanács Főtitkárát az e határozat alkotmányos követelményeiknek megfelelő elfogadására vonatkozó eljárások lezárultáról.

Ez a határozat 2013. január 1-jén lép hatályba, feltéve hogy az első bekezdésben említett valamennyi értesítés megérkezik, illetve ezek hiányában az első bekezdésben említett értesítések közül az utolsó értesítés kézhezvételét követő hónap első napján.”

B – Az ESM-Szerződés

8 Az ESM-Szerződés szerződő felei azok a tagállamok, amelyek pénzneme az euró.

9 Az ESM-Szerződés (1) és (16) preambulumbekzdése a következőképpen szól:

„(1) Az Európai Tanács 2010. december 17-én megállapodott, hogy az euróövezet tagállamainak állandó stabilizációs mechanizmust kell létrehozniuk. Ez az Európai Stabilizációs Mechanizmus (ESM) fogja betölteni az Európai Pénzügyi Stabilitási Eszköz (EFSF) és az Európai Pénzügyi Stabilizációs Mechanizmus (EFSM) jelenlegi szerepét, szükség esetén pénzügyi segítséget nyújtva az euróövezet tagállamainak).

[...]

(16) Az [EUMSZ 273. cikkkel] összhangban az Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik a Szerződő Felek között vagy a Szerződő Felek és az ESM között felmerülő, e szerződés értelmezésével és alkalmazásával összefüggő vitás ügyekben.” [nem hivatalos fordítás]

10 Az ESM-Szerződés „Intézmény és tagok” című 1. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) E szerződéssel a Szerződő Felek nemzetközi pénzügyi intézményt hoznak létre maguk között: az Európai Stabilizációs Mechanizmust (a továbbiakban: ESM).

(2) A Szerződő Felek az ESM tagjai.” [nem hivatalos fordítás]

11 Az ESM-Szerződés 3. cikke a következőképpen ismerteti a mechanizmus célját, amelynek a kezdeti maximális hitelezési kapacitását a szerződés 39. cikke 500 milliárd euró összegben határozza meg:

„Az ESM célja, hogy pénzügyi forrásokat mozgósítson és stabilitási támogatást nyújtson – a választott pénzügyi segítségnyújtási eszköznek megfelelő szigorú feltételrendszer alapján – a súlyos finanszírozási zavarokkal küzdő, illetve ilyen zavarok veszélyének kitett tagjai számára, amennyiben az egész euróövezet és tagállamai pénzügyi stabilitásának megőrzéséhez feltétlenül szükséges. E célból az ESM jogosultságot kap arra, hogy forrást gyűjtsön pénzügyi eszközök kibocsátása vagy pénzügyi és egyéb megállapodások, illetve az ESM-tagokkal, pénzügyi intézményekkel vagy egyéb harmadik felekkel kötött megállapodások révén.” [nem hivatalos fordítás]

12 Az ESM-Szerződés 4. cikke (1) és (3) bekezdése, valamint (4) bekezdésének első albekezdése a következőket állapítja meg:

„(1) Az ESM Kormányzótanáccsal és Igazgatótanáccsal, valamint főigazgatóval és a szükségesnek tartott személyi állománnyal rendelkezik.

[...]

(3) A közös megegyezéssel hozott döntést a szavazásban részt vevő tagoknak egyhangúlag kell meghozniuk. A tartózkodás nem akadályozza a közös megegyezéssel történő döntéshozatalnak.

(4) Eltérvé a (3) bekezdéstől, sürgős szavazási eljárásra kerül sor akkor, ha a Bizottság és az EKB egyaránt úgy gondolja, hogy pénzügyi támogatás nyújtására vagy végrehajtására vonatkozó, a 13–18. cikkben meghatározott döntés sürgős meghozatalának elmaradása az euróövezet gazdasági és pénzügyi stabilitását veszélyeztetné. [...]” [nem hivatalos fordítás]

13 Az ESM-Szerződés 5. cikkének (3) bekezdése szerint „[a]z Európai Bizottság gazdasági ügyekért és monetáris politikáért felelős tagja, és az EKB elnöke, valamint az Eurócsoport elnöke (ha ő maga nem az elnök vagy nem kormányzótanácsi tag), megfigyelőként részt vehetnek [az ESM] Kormányzótanácsának ülésein.” [nem hivatalos fordítás]

14 Ugyanezen szerződés 5. cikke (7) bekezdésének m) pontja értelmében a Kormányzótanács minősített többséggel hoz „minden jogvitával kapcsolatos döntést, a 37. cikk (2) bekezdésével összhangban” [nem hivatalos fordítás].

15 Az ESM-Szerződés 6. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy „[a]z Európai Bizottság gazdasági ügyekért és monetáris politikáért felelős tagja, és az EKB elnöke egy-egy megfigyelőt jelölhet [az ESM Igazgatótanácsába]” [nem hivatalos fordítás].

16 Az ESM-Szerződés 8. cikkének (5) bekezdése a következőképp rendelkezik:

„Az ESM mindegyik tagjának felelőssége minden esetben az engedélyezett tőkében való részesedése kibocsátási árára korlátozódik. Az ESM egyik tagja sem tehető felelőssé az ESM kötelezettségeiért tagi minősége folytán [...]” [nem hivatalos fordítás]

17 Az ESM-Szerződés 12. cikke meghatározza a stabilitási támogatásra vonatkozó elveket, és (1) bekezdésében az alábbiakat állapítja meg:

„Amennyiben az egész euróövezet és tagállamai pénzügyi stabilitásának megőrzéséhez feltétlenül szükséges, az ESM valamely ESM-tagnak a választott pénzügyi segítségnyújtási eszköznek megfelelő szigorú feltételrendszerhez kötött stabilitási támogatást nyújthat. E feltételrendszer többek között makrogazdasági kiigazítási programból vagy az előre meghatározott támogathatósági feltételek további teljesítésére vonatkozó kötelezettségből állhat.” [nem hivatalos fordítás]

18 Az ESM valamely tagjának való stabilitási támogatás nyújtására vonatkozó eljárást az említett szerződés 13. cikke a következőképpen ismerteti:

„(1) Az ESM valamely tagja stabilitási támogatás iránti kérelmet terjeszthet a Kormányzótanács elnöke elé. E kérelem megjelöli a célzott pénzügyi segítségnyújtási eszközt vagy eszközöket. E kérelem kézhezvételekor a Kormányzótanács felkéri az Európai Bizottságot, hogy az EKB-val együttműködésben:

- a) vizsgálja meg, vajon az euróövezet egészének vagy tagjainak pénzügyi stabilitását fenyegeti-e veszély, kivéve ha az EKB a 18. cikk (2) bekezdése alapján már végzett elemzést;
- b) vizsgálja meg az államadósság fenntarthatóságát. Amennyiben az hasznos és lehetséges, indokolt e vizsgálatot a [Nemzetközi Valutaalappal (IMF)] együttműködve elvégezni;
- c) vizsgálja meg az érintett ESM-tag lehetséges és tényleges finanszírozási szükségleteit.

(2) Az ESM-tag kérelme és az (1) bekezdésben említett vizsgálat alapján a Kormányzótanács dönthet főszabály szerint az érintett ESM-tagnak stabilitási támogatás pénzügyi segítségnyújtási eszköz formájában történő odaítéléséről.

(3) Ha a (2) bekezdés alapján határozatot hoz, a Kormányzótanács megbízza az Európai Bizottságot, hogy – az EKB-val együttműködésben, és amennyiben lehetséges, az IMF-fel közösen – egyetértési megállapodásról szóló tárgyalásokat folytasson az érintett EMS-taggal, amely megállapodás pontosan meghatározza a pénzügyi segítségnyújtási eszközhöz kapcsolódó feltételrendszert. Az egyetértési megállapodás figyelembe veszi a kezelendő hiányosságok súlyosságát és a választott pénzügyi segítségnyújtási eszközt. Ezzel párhuzamosan az ESM főigazgatója javaslatot készít a pénzügyi segítségnyújtási eszközről szóló, a támogatás részleteit és pénzügyi feltételeit, valamint a választott eszközöket tartalmazó megállapodásra vonatkozóan, amely megállapodást a Kormányzótanács hagyja jóvá.

Az egyetértési megállapodásnak teljes mértékben összhangban kell lennie az [EUMSZ-szerződésben] szereplő, a gazdaságpolitikák összehangolására vonatkozó minden intézkedéssel, különösen az Európai Unió minden jogi aktusával, ideértve az érintett ESM-tagnak címzett minden véleményt, figyelmeztetést, ajánlást vagy határozatot.

(4) Az Európai Bizottság aláírja az egyetértési megállapodást az ESM nevében, amennyiben az megfelel a (3) bekezdésben megállapított feltételeknek, és azt a Kormányzótanács jóváhagyta.

(5) Az Igazgatótanács jóváhagyja a pénzügyi segítségnyújtási eszközről szóló megállapodást, amely tartalmazza a nyújtandó stabilitási támogatás pénzügyi részleteit, valamint adott esetben a támogatás első részlete folyósításának módozatait.

(6) Az ESM megfelelő figyelmeztetőrendszert léptet életbe, hogy biztos legyen abban, hogy a stabilitási támogatás alapján esedékes összegeknek az ESM-tag által történő visszafizetését megfelelő időben megkapja.

(7) Az Európai Bizottság feladata – az EKB-val együttműködésben és amennyiben lehetséges, az IMF-fel közösen – a pénzügyi segítségnyújtási eszközhöz kapcsolódó feltételek betartásának ellenőrzése.” [nem hivatalos fordítás]

19 Az ESM valamely ESM-tagnak a 14–18. cikkben foglalt eszközök révén nyújthat támogatást, vagyis elővigyázatossági hitelkeret (14. cikk) és hitel (15. és 16. cikk), az ESM valamely tagja által az elsődleges piacon kibocsátott értékpapírok megvásárlása (17. cikk) és az említett mechanizmus valamely tagja által kibocsátott értékpapírokra vonatkozó, másodlagos piaci műveletek (18. cikk) formájában nyújtott pénzügyi segítséget.

20 Az ESM-Szerződés 20. cikkének (1) bekezdése értelmében „[h]a stabilitási támogatást nyújt, az ESM a finanszírozási és működési költségei fedezésére törekszik, és megfelelő kamatfelárat is előír” [nem hivatalos fordítás].

21 Az ESM-Szerződés 25. cikkének (2) bekezdése szerint:

„Ha az ESM valamely tagja nem fizeti be a 9. cikk (2) és (3) bekezdésének megfelelően lehívott forrásokat, felülvizsgálta, nagyobb mértékű forráslehívást intéznek az ESM valamennyi tagjához azért, hogy az ESM a szükséges tőke teljes összegét megkapja. A Kormányzótanács határozza meg a megfelelő irányvonalat annak érdekében, hogy az érintett ESM-tag ésszerű határidőn belül rendezze az ESM-nél fennálló adósságát. A Kormányzótanács az esedékes összeg után késedelmi kamat fizetését követelheti.” [nem hivatalos fordítás]

22 Az említett szerződés 32. cikkének (2) bekezdése alapján az ESM jogi személyiséggel rendelkezik.

23 Az ESM-Szerződés „Értelmezés és a jogviták rendezése” című 37. cikke az alábbiakat mondja ki:

„(1) Az e szerződés rendelkezéseinek értelmezését vagy alkalmazását, vagy az ESM általános szabályozását illető, az ESM és valamelyik tagja, vagy az ESM tagjai között felmerülő kérdéseket az Igazgatótanács elé terjesztik döntéshozatalra.

(2) A Kormányzótanács dönti el az ESM és valamelyik tagja, vagy az ESM tagjai egymás közötti, a szerződés értelmezését vagy alkalmazását illető jogvitát, ideértve az ESM által elfogadott határozatok jelen szerződéssel való összeegyeztethetőségével kapcsolatos jogvitát is. E határozat meghozatala céljából a Kormányzótanácsnak az ESM érintett tagja vagy tagjai által kinevezett tagja vagy tagjai szavazati jogát felfüggesztik, következésképpen a határozat elfogadásához szükséges szavazati arányt újraszámolják.

(3) Amennyiben az ESM valamelyik tagja a (2) bekezdésben említett döntést nem fogadja el, a jogvitát az Európai Unió Bírósága elé terjesztik. Az Európai Unió Bíróságának ítélete kötelező a felekre nézve, akik a Bíróság által megállapított határidőn belül kötelesek megtenni a Bíróság ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.” [nem hivatalos fordítás]

II – A jogvita alapját képező tényállás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 24 Th. Pringle 2012. április 13-án keresetet indított a High Court előtt az alapeljárás alperesei ellen, amely kereset alátámasztása érdekében egyrészt arra hivatkozott, hogy a 2011/199 határozat elfogadására nem az EUSZ 48. cikk (6) bekezdése szerinti egyszerűsített módosítási eljárás szerinti jogszerű módon került sor, mivel az Unió hatásköreinek az említett bekezdés harmadik albekezdésével ellentétes módosításával jár, és hogy az említett határozat összeegyeztethetetlen az EU- és az EUM-Szerződésnek a gazdasági és monetáris unióról szóló rendelkezéseivel, valamint az európai uniós jog általános elveivel.
- 25 Másrészt Th. Pringle azt állította, hogy az ESM-Szerződés ratifikálásával, jóváhagyásával vagy elfogadásával Írország olyan kötelezettségeket vállalna, amelyek ellentétesek az EU- és az EUM-Szerződés gazdaság- és monetáris politikáról szóló rendelkezéseivel, és amelyek közvetlenül korlátozzák az Unió kizárólagos hatásköreit a monetáris politika területén. Amikor létrehozzák az ESM-et, azok a tagállamok, amelyek pénzneme az euró, állandó és önálló nemzetközi intézményt hoznak létre maguk között, azzal a céllal, hogy kikerüljék az EUM-Szerződés gazdaság- és monetáris politikára vonatkozó rendelkezései által megállapított tilalmakat és korlátozásokat. Másfelől az ESM-Szerződés új hatásköröket ruház az uniós intézményekre, és olyan új feladatokat, amelyek összeegyeztethetetlenek az EU- és az EUM-Szerződésben előírt feladataikkal. Végül, az ESM-Szerződés összeegyeztethetetlen a hatékony bírói jogvédelem általános elvével, valamint a jogbiztonság elvével.
- 26 2012. július 17-i ítéletével a High Court teljes egészében elutasította Th. Pringle keresetét.
- 27 Th. Pringle a kérdést előterjesztő bíróság előtt 2012. július 19-én ezen ítélet ellen fellebbezést nyújtott be.
- 28 E körülmények között határozott úgy a Supreme Court, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) A [...] 2011/199 [...] határozat érvényes-e:

- figyelemmel az EUSZ 48. cikk (6) bekezdése szerinti egyszerűsített módosítási eljárás alkalmazására, és különösen, az EUMSZ 136. cikk javasolt módosítása a Szerződésekben az Unióra ruházott hatáskörök bővítésével járt-e;
- figyelemmel a javasolt módosítás tartalmára, különösen, a Szerződések vagy az uniós jog általános elveinek bármilyen sérelmével járt-e.

2) Figyelemmel

- az EUSZ 2. és az EUSZ 3. cikkre, valamint az EUM-Szerződés harmadik része VIII. címének rendelkezéseire, különösen az [EUMSZ 119–EUMSZ 123. és az EUMSZ 125–EUMSZ 127.] cikkre;
- az Uniónak az EUMSZ 3. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kizárólagos hatáskörére a monetáris politika, valamint az EUMSZ 3. cikk (2) bekezdésének hatálya alá tartozó nemzetközi megállapodások megkötése területén;
- az Uniónak a gazdaságpolitikák összehangolására vonatkozó hatáskörére az EUMSZ 2. cikk (3) bekezdése és az EUM-Szerződés harmadik részének VIII. címe értelmében;
- az uniós intézményeknek az EUSZ 13. cikkben foglalt elvek szerinti hatásköreire és feladataira;
- az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésében szereplő lojális együttműködés elvére;

- az uniós jog általános elveire, beleértve különösen a hatékony bírói jogvédelem általános elvét, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája [a továbbiakban: Charta] 47. cikkében szereplő hatékony jogorvoslathoz való jogot, továbbá jogbiztonság általános elvét;
  - az Európai Unió azon tagállama, amelynek pénzneme az euró, jogosult-e olyan nemzetközi megállapodást kötni és ratifikálni, mint az ESM-Szerződés?
- 3) Amennyiben megállapítják a [2011/199] [...] határozat érvényességét, a tagállam jogosultsága arra, hogy olyan nemzetközi megállapodást kössön és ratifikáljon, mint az ESM-Szerződés, függ-e e határozat hatálybalépésétől?”

III – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

A – Az első kérdésről

- 29 A kérdést előterjesztő bíróság első kérdésével arra vár választ, hogy a 2011/199 határozat érvényes-e, amennyiben az EUSZ 48. cikk (6) bekezdése szerinti egyszerűsített módosítási eljárás alapján az EUMSZ 136. cikket úgy módosítja, hogy a stabilizációs mechanizmus létrehozásáról szóló (3) bekezdés abba történő beillesztését írja elő.

1. A bíróság hatásköréről

- 30 Írország, a belga, a német, a spanyol, a francia, az olasz, a ciprusi, a holland, az osztrák és a szlovák kormány, valamint az Európai Tanács és a Bizottság azt állítja, hogy a Bíróságnak az első kérdés vizsgálatára vonatkozó hatásköre korlátozott, sőt kizárt, mivel az elsődleges jog érvényességére vonatkozik. Az EUMSZ 267. cikk ugyanis nem biztosít hatáskört a Bíróságnak a Szerződések rendelkezései érvényességének vizsgálatára.
- 31 E tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy az érvényességi kérdés egy európai tanácsi határozatra vonatkozik. Mivel egyrészt az Európai Tanács az EUSZ 13. cikk (1) bekezdésében felsorolt uniós intézmények között szerepel, másrészt pedig a Bíróság az EUMSZ 267. cikk első bekezdésének b) pontja alapján „hatáskörrel rendelkezik előzetes döntés meghozatalára [...] az uniós intézmények [...] jogi aktusainak érvényessége [...]” kérdésében, a Bíróság főszabály szerint hatáskörrel rendelkezik az Európai Tanács által hozott valamely határozat érvényességének vizsgálatára.
- 32 Meg kell állapítani, hogy a 2011/199 határozat egy új elsődleges jogi rendelkezés, azaz az EUMSZ 136. cikk (3) bekezdése EUM-Szerződésbe történő beillesztésére vonatkozik.
- 33 Amint arra Írország, valamint a jelen ítélet 30. pontjában említett kormányok és intézmények hivatkoztak, igaz, hogy az EUMSZ 267. cikk első bekezdésének a) pontja értelmében az elsődleges jog érvényességének vizsgálata nem tartozik a Bíróság hatáskörébe. Ugyanakkor, a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően – amely az EUM-Szerződés rendes módosítási eljárása mellé az EUSZ 48. cikk (6) bekezdése alapján bevezetett egy egyszerűsített módosítási eljárást – felmerül a kérdés, hogy a Bíróságnak felügyelnie kell-e, hogy a tagállamok, amikor az EUM-Szerződést ezen egyszerűsített eljárás útján módosítják, betartották-e az e rendelkezés által megállapított feltételeket.
- 34 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUSZ 48. cikk (6) bekezdésének első albekezdése szerint az egyszerűsített módosítási eljárás „az [EUM-Szerződés] harmadik részének az Unió belső politikáira és tevékenységeire vonatkozó rendelkezései teljes vagy részleges felülvizsgálat[ára]” vonatkozik. Ugyanennek a bekezdésnek a második albekezdése megerősíti, hogy „[a]z Európai Tanács az

[EUM-Szerződés] harmadik részében foglalt rendelkezéseket határozattal egészben vagy részben módosíthatja”. Az említett bekezdés harmadik albekezdése értelmében az ilyen határozat „a Szerződésekben az Unióra ruházott hatásköröket nem bővítheti”.

- 35 Mivel az említett feltételek betartásának felülvizsgálata szükséges annak megállapításához, hogy az egyszerűsített módosítási eljárás alkalmazható-e, a Bíróság – mint azon intézmény, amely az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének első albekezdése értelmében biztosítja a jog tiszteletben tartását a Szerződések értelmezése és alkalmazása során – feladata megvizsgálni az Európai Tanácsnak az EUSZ 48. cikk (6) bekezdésére alapított valamely határozatának érvényességét.
- 36 E célból a Bíróság feladata ellenőrizni egyrészt, hogy az említett 48. cikk (6) bekezdésében foglalt eljárási szabályokat betartották, másrészt pedig hogy az eldöntött módosítások csak az EUM-Szerződés harmadik részére vonatkoznak, ami azt jelenti, hogy nem vonják maguk után az Unió alapját képező Szerződések más része rendelkezéseinek semmilyen módosítását, és nem bővítik az Unió hatásköreit.
- 37 Az előzőekből következik, hogy a Bíróság hatáskörrel rendelkezik a 2011/199 határozat érvényességének az EUSZ 48. cikk (6) bekezdésében megállapított feltételek alapján történő vizsgálatára.

2. Az elfogadhatóságról

- 38 Írország úgy érvel, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés elfogadhatatlan, mivel egyrészt a C-188/92. sz. TWD Textilwerke Deggendorf ügyben 1994. március 9-én hozott ítéletben (EBHT 1994., I-833. o.) lefektetett ítélkezési gyakorlat alapján az alapeljárás felperesének az EUMSZ 263. cikk alapján közvetlen keresetet kellett volna indítania a 2011/199 határozat ellen az ugyanezen cikk hatodik bekezdésében előírt keresetindítási határidőn belül, másrészt pedig az e határozat érvényességét vitató keresetét mindenképpen ésszerű határidőn belül kellett volna a nemzeti bíróságok elé terjesztenie. Márpedig Th. Pringle az alapeljárást csak 2012. április 13-án indította meg, holott az említett határozatot 2011. március 25-én fogadták el.
- 39 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy nemzeti eljárás keretében bárki jogosult az eljáró bíróság előtt az uniós jogi aktusok érvénytelenségére hivatkozni, és indítványozhatja az említett jogi aktusok érvénytelenségének megállapítására hatáskörrel nem rendelkező nemzeti bíróságnál, hogy e tekintetben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjesszen a Bíróság elé (lásd a C-239/99. sz. Nachi Europe ügyben 2001. február 15-én hozott ítélet [EBHT 2001., I-1197. o.] 35. pontját, a C-50/00. P. sz., Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben 2002. július 25-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-6677. o.] 40. pontját, valamint a C-550/09. sz., E és F ügyben 2010. június 29-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-6213. o.] 45. pontját). E célból hangsúlyozni kell, hogy az EUMSZ 267. cikk első albekezdésének b) pontja az e rendelkezés alapján előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatóságát nem teszi függővé attól a feltételtől, hogy az ilyen fél betartsa azon határidőt, amelyen belül az érintett uniós jogi aktus érvényességét vitató ügyet a hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróság elé kell vinni. Ilyen uniós szabályozás hiányában a nemzeti keresetek előterjesztésére vonatkozó határidőket ugyanis a nemzeti eljárási szabályok határozzák meg, és kizárólag a tagállami bíróságok feladata azoknak az alapeljárás során történő betartását vizsgálni.
- 40 Márpedig az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a High Court elutasította Írországnak az előtte előterjesztett kereset elkészttségére alapított érvét, és hogy a kérdést előterjesztő bíróság nem tartotta szükségesnek e kérdés újbóli vizsgálatát.
- 41 Pontosítani kell azonban, hogy valamely fél azon jogának elismerése, hogy valamely uniós jogi aktus érvénytelenségére hivatkozzon, feltételezi, hogy a fél nem jogosult az EUMSZ 263. cikk alapján az említett jogi aktus elleni közvetlen kereset benyújtására (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott TWD Textilwerke Deggendorf ügyben hozott ítélet 23. pontját, a fent hivatkozott E és F ügyben

hozott ítélet 46. pontját, valamint a C-494/09. sz. Bolton Alimentari ügyben 2011. február 17-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-647. o.] 22. pontját). Annak elismerése ugyanis, hogy valamely jogalany, akinek minden kétséget kizáróan lett volna keresetőségi joga az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében valamely uniós jogi aktus ellen megsemmisítés iránti kereset keretében, az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdésében foglalt keresetindítási határidő lejártá után a nemzeti bíróság előtt kifogásolhatja ugyanezen jogi aktus érvénytelenségét, egyenértékű lenne e jogalany azon lehetőségének elismerésével, hogy megkerülhesse azt a végleges jellegű, amelyet az említett jogi aktus a keresetindítási határidők lejártát követően ölt magára (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott TWD Textilwerke Deggendorf ügyben hozott ítélet 18. és 24. pontját, a fent hivatkozott E és F ügyben hozott ítélet 46 és 48. pontját, valamint a fent hivatkozott Bolton Alimentari ügyben hozott ítélet 22 és 23. pontját).

- 42 A jelen esetben nem tűnik úgy, hogy minden kétséget kizáróan elfogadható lett volna, hogy az alapeljárás felperese megsemmisítés iránti keresetet nyújtson be az EUMSZ 263. cikk alapján a 2011/199 határozat ellen.
- 43 Következésképpen Írország arra irányuló érvelése, hogy a Bíróság állapítsa meg az első kérdés elfogadhatatlanságát, nem fogadható el.
- 44 A fentiek összességéből következik, hogy az első kérdés elfogadható.

3. Az ügy érdeméről

- 45 Egyrészt meg kell vizsgálni, hogy az EUM-Szerződésnek a 2011/199 határozat által tervezett módosítása kizárólag az EUM-Szerződés harmadik része rendelkezéseire vonatkozik-e, másrészt pedig hogy nem bővíti-e az Unióra a Szerződésekben ruházott hatásköröket.
- a) Arról a kérdéstről, hogy az EUM-Szerződés módosítása kizárólag az említett szerződés harmadik része rendelkezéseire vonatkozik-e
- 46 Meg kell állapítani, hogy a 2011/199 határozat az EUM-Szerződés harmadik részének egyik rendelkezését módosítja, azaz az EUMSZ 136. cikket, és így formálisan eleget tesz az EUSZ 48. cikk (6) bekezdése első és második albekezdésében megállapított azon feltételnek, amely szerint az egyszerűsített módosítási eljárás csak e harmadik rész rendelkezéseire vonatkozhat.
- 47 A kérdést előterjesztő bíróság azonban arra a kérdésre vár választ, hogy az EUM-Szerződés módosítása nem érinti-e az EUM-Szerződés első részének rendelkezéseit is. E célból azt szeretné tudni, hogy a 2011/199 határozat sérti-e az Unió hatáskörét a monetáris politika és a tagállamok gazdaságpolitikája összehangolásának területén.
- 48 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 119. cikk (2) bekezdése értelmében a tagállamok és az Unió tevékenysége magában foglalja egy közös pénzt, az euró bevezetését, valamint egy egységes monetáris és árfolyam-politika meghatározását és megvalósítását. Az Unió monetáris politikája képezi tárgyát többek között az EUMSZ 3. cikk (1) bekezdése c) pontjának és az EUMSZ 127–EUMSZ 133. cikknek.
- 49 Továbbá, az EUMSZ 282. cikk (1) bekezdése értelmében az Unió monetáris politikáját az EKB és azon tagállamok központi bankjai irányítják, amelyek pénzneme az euró, és amelyek az eurórendszert alkotják.
- 50 Az EUMSZ 3. cikk (1) bekezdésének c) pontjából kitűnik, hogy az Unió kizárólagos hatáskörrel rendelkezik a monetáris politika területén azon tagállamok tekintetében, amelyek pénzneme az euró.

- 51 Másfelől, az EUMSZ 119. cikk (1) bekezdése szerint a tagállamok és az Unió tevékenysége magában foglalja egy olyan gazdaságpolitika bevezetését, amely a tagállamok gazdaságpolitikájának szoros összehangolásán, a belső piacon és a közös célkitűzések meghatározásán alapul, és amelyet a szabad versenyen alapuló nyitott piacgazdaság elvével összhangban valósítanak meg. Az Unió gazdaságpolitikája képezi tárgyát az EUMSZ 2. cikk (3) bekezdésének, az EUMSZ 5. cikk (1) bekezdésének, valamint az EUMSZ 120–EUMSZ 126. cikknek.
- 52 Először is meg kell tehát vizsgálni, hogy a 2011/199 határozat, amennyiben az EUMSZ 136. cikket úgy módosítja, hogy azt egy (3) bekezdéssel egészíti ki, amely szerint „[a]zon tagállamok, amelyek pénzneme az eur[ó], stabilizációs mechanizmust hozhatnak létre”, ad-e hatáskört a tagállamoknak a monetáris politika területén azon tagállamokra vonatkozóan, amelyek pénzneme az euró. Ugyanis, ha ez az eset állna fenn, a Szerződés szóban forgó módosítása sértené az Uniónak az EUMSZ 3. cikk (1) bekezdésének c) pontjában előírt kizárólagos hatáskörét, és mivel ez utóbbi rendelkezés az EUM-Szerződés első részében szerepel, az ilyen módosítás csak az EUSZ 48. cikk (2)–(5) bekezdésében előírt rendes módosítási eljárás révén valósítható meg.
- 53 E tekintetben mindenekelőtt meg kell említeni, hogy az EUM-Szerződés, amely nem tartalmazza a monetáris politika semmilyen meghatározását, az említett politikára vonatkozó rendelkezéseiben inkább e politika célkitűzéseire utal, semmint annak eszközeire.
- 54 Az EUMSZ 127. cikk (1) bekezdése és az EUMSZ 282. cikk (2) bekezdése értelmében az Unió monetáris politikájának elsődleges célja az árstabilitás fenntartása. Ugyanezek a rendelkezések egyebekben azt írják elő, hogy a Központi Bankok Európai Rendszere (a továbbiakban: KBER) támogatja az Unión belüli általános gazdaságpolitikát azzal a céllal, hogy hozzájáruljon az EU-Szerződés 3. cikkében megállapított uniós célkitűzések megvalósításához. Egyébként az EUMSZ 139. cikk (2) bekezdése szerint az EUMSZ 127. cikk (1) bekezdése nem alkalmazható az EUMSZ 139. cikk (1) bekezdése értelmében eltéréssel rendelkező tagállamokra.
- 55 Ezért meg kell vizsgálni, hogy a stabilizációs mechanizmus – amelynek létrehozását a 2011/199 határozat 1. cikke előírja – által elérni kívánt célok, valamint az ennek érdekében meghatározott eszközök, nem tartoznak-e az EUMSZ 3. cikk (1) bekezdésének c) pontja és az EUMSZ 127. cikk értelmében vett monetáris politika hatálya alá.
- 56 Ami egyrészt az említett mechanizmus által követett célt illeti, amely az euróövezet egészére stabilitásának megőrzése, az egyértelműen különbözik az árstabilitás fenntartására vonatkozó céltól, amely az Unió monetáris politikájának elsődleges célja. Ugyanis, még ha az euróövezet stabilitásának lehetnek is következményei az ezen övezeten belül használt pénznem stabilitására, egy gazdaságpolitikai intézkedés akkor sem hasonlítható a monetáris politika valamely intézkedéséhez kizárólag amiatt, hogy közvetett hatásokat fejthet ki az euró stabilitására.
- 57 Ami másrészt az említett cél elérése érdekében meghatározott eszközöket illeti, a 2011/199 határozat csak azt pontosítja, hogy a stabilizációs mechanizmus biztosítja a szükséges pénzügyi segítséget, és nem tartalmaz további információt e mechanizmus működésére vonatkozóan. Márpedig a valamely tagállamnak történő pénzügyi segítségnyújtás nyilvánvalóan nem tartozik a monetáris politika hatálya alá.
- 58 Hangsúlyozni kell továbbá, hogy amint azt egyébként megerősítik az Európai Tanács 2010. december 16-i és 17-i következtetései, amelyekre a 2011/199 határozat (4) preambulumbekkezdése utal, azon stabilizációs mechanizmus, amelynek létrehozását a 2011/199 határozat 1. cikke előírja, az Unió gazdaságirányításának megerősítésére vonatkozó új szabályozási keret kiegészítő részének minősül. Az Európai Parlament és a Tanács 2011. november 16-án elfogadott különböző rendeletei, azaz a költségvetési felügyelet eur[ó]övezetbeli eredményes érvényesítéséről szóló 1173/2011/EU rendelet (HL L 306., 1. o.), a túlzott makrogazdasági egyensúlytalanságoknak az eur[ó]övezeten belüli kiigazítására vonatkozó végrehajtási intézkedésekről szóló 1174/2011/EU rendelet (HL L 306., 8. o.), a

költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló 1466/97/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló 1175/2011/EU rendelet (HL L 306., 12. o.), a makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzéséről és kiigazításáról szóló 1176/2011/EU rendelet (HL L 306., 25. o.), valamint a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló 1467/97/EK rendelet módosításáról szóló, 2011. november 8-i 1177/2011/EU tanácsi rendelet (HL L 306., 33. o.) és a tagállamok költségvetési keretrendszerére vonatkozó követelményekről szóló, 2011. november 8-i 2011/85/EU tanácsi irányelv (HL L 306., 41. o.) által alkotott említett keret a tagállamok által folytatott gazdaság- és költségvetési politikák szorosabb összehangolását és felügyeletét vezeti be, valamint a makrogazdasági stabilitás és az államháztartások fenntarthatóságának helyreállítására törekszik.

- 59 Míg az előző pontban felidézett szabályozási keret rendelkezései, valamint az EUM-Szerződés gazdaságpolitikára vonatkozó fejezetének rendelkezései, különösen az EUMSZ 123. cikk és az EUMSZ 125. cikk, megelőző jellegűek, amennyiben céljuk, hogy amennyire lehetséges, csökkentsék az államadósság-válságok kockázatát, addig a stabilizációs mechanizmus létrehozásának célja a pénzügyi válságok kezelése, amelyek azon megelőző fellépések ellenére is kialakulhatnak, amelyekre sor kerülhet.
- 60 Tekintettel a stabilizációs mechanizmus – amelynek létrehozását a 2011/199 határozat 1. cikke előíranyozza – által elérni kívánt célokra, az azok elérése érdekében előírt eszközökre, továbbá az e mechanizmus és az EUM-Szerződés gazdaságpolitikára vonatkozó rendelkezései, valamint az Unió gazdaságirányításának megerősítésére vonatkozó új szabályozási keret közötti kapcsolatra, azt kell megállapítani, hogy az említett mechanizmus létrehozása a gazdaságpolitika területére tartozik.
- 61 E megállapítást nem cáfolja az a tény, hogy az EKB 2011. március 17-én véleményt adott ki az Európai Unió működéséről szóló szerződés 136. cikkének azon tagállamok stabilizációs mechanizmusa tekintetében történő módosításáról szóló európai tanácsi határozat tervezetéről, amelyek hivatalos pénzneme az eur[ó] (HL C 140., 8. o.). Ugyanis, jóllehet kétségtelen, hogy az EUSZ 48. cikk (6) bekezdésének második albekezdése úgy rendelkezik, hogy „[a]z Európai Tanács [...] a monetáris területet érintő intézményi módosítások esetében az [EKB-val] folytatott konzultációt követően, egyhangúlag határoz”, attól még a 2011/199 határozat (5) preambulumbekkezdéséből egyértelműen kitűnik, hogy az Európai Tanács a saját kezdeményezésére konzultált az EKB-val, nem pedig az említett rendelkezés alapján őt terhelő kötelezettség miatt.
- 62 Mindenesetre az EKB-val a 2011/199 határozat tervezetére vonatkozó konzultáció nem befolyásolhatja a tervezett stabilizációs mechanizmus jellegét.
- 63 Következésképpen a 2011/199 határozat 1. cikke, amely az EUMSZ 136. cikknek egy (3) bekezdéssel történő kiegészítésével egy stabilizációs mechanizmus létrehozását célozza, nem olyan jellegű, hogy érintse az Uniónak az EUMSZ 3. cikk (1) bekezdésének c) pontja által a monetáris politika területén azon tagállamok tekintetében elismert kizárólagos hatáskörét, amelyek pénzneme az euró.
- 64 Másodsor, azon kérdést illetően, hogy a 2011/199 határozat érinti-e az Unió hatáskörét a tagállamok gazdaságpolitikáinak összehangolása területén, meg kell állapítani, hogy mivel az EUMSZ 2. cikk (3) bekezdése és az EUMSZ 5. cikk (1) bekezdése az Unió szerepét a gazdaságpolitika területén koordinációs intézkedések elfogadására korlátozza, az EU- és az EUM-Szerződés rendelkezései nem biztosítanak külön hatáskört az Uniónak egy olyan stabilizációs mechanizmus létrehozása érdekében, mint amelyet e határozat előíranyoz.
- 65 Kétségtelen, hogy az EUMSZ 122. cikk (2) bekezdése hatáskört biztosít az Uniónak arra, hogy *ad hoc* pénzügyi támogatást nyújtson valamely tagállamnak, amely természeti csapások vagy általa nem befolyásolható rendkívüli események folytán nehézségekkel küzd, vagy amelyben súlyos nehézségek komoly veszélye áll fenn. Amint azonban az Európai Tanács hangsúlyozza a 2011/199 határozat (4) preambulumbekkezdésében, az EUMSZ 122. cikk (2) bekezdése nem minősül megfelelő jogalapnak

egy olyan stabilizációs mechanizmus létrehozásához, mint amelyet e határozat előirányoz. Ugyanis az EUM-Szerződés említett rendelkezése alapján az Unió sem a tervezett mechanizmus állandó jellege miatt, sem pedig amiatt nem léphetne fel ily módon, hogy tevékenységei az euróövezet egésze pénzügyi stabilitásának megőrzését célozzák.

- 66 Másfelől, még ha az EUMSZ 143. cikk (2) bekezdése bizonyos feltételek mellett lehetővé is teszi, hogy az Unió kölcsönös segítséget nyújtson valamely tagállamnak, az említett rendelkezés csak azokra a tagállamokra vonatkozik, amelyek pénzneme nem az euró.
- 67 Ami azt a kérdést illeti, hogy az Unió létrehozhat-e az EUMSZ 352. cikk alapján egy ahhoz hasonló stabilizációs mechanizmust, mint amelyre a 2011/199 határozat vonatkozik, elég megállapítani, hogy az Unió nem gyakorolta hatáskörét e cikk alapján, és hogy mindenestre az említett rendelkezés semmiféle fellépési kötelezettséget nem ír elő vele szemben (lásd a 22/70. sz., Bizottság kontra Tanács, ún. „AETR”-ügyben 1971. március 31-én hozott ítélet [EBHT 1970., 263. o.] 95. pontját).
- 68 Következésképpen, figyelemmel az EUSZ 4. cikk (1) bekezdésére és az EUSZ 5. cikk (2) bekezdésére, azon tagállamok, amelyek pénzneme az euró, hatáskörrel rendelkeznek arra, hogy egymás között megállapodást kössenek egy olyan stabilizációs mechanizmus létrehozásáról, mint amelyet a 2011/199 határozat 1. cikke előirányoz (lásd ebben az értelemben a C-181/91. és C-248/91. sz., Parlament kontra Tanács és Bizottság egyesített ügyekben 1993. június 30-án hozott ítélet [EBHT 1993., I-3685. o.] 16. pontját, a C-316/91. sz., Parlament kontra Tanács ügyben 1994. március 2-án hozott ítélet [EBHT 1994., I-625. o.] 26. pontját, és a C-91/05. sz., Bizottság kontra Tanács ügyben 2008. május 20-án hozott ítélet [EBHT 2008., I-3651. o.] 61. pontját).
- 69 Az említett tagállamok azonban nem mentesülhetnek az uniós jog tiszteletben tartásának kötelezettsége alól hatásköreik e területen való gyakorlása során (lásd a C-55/00. sz. Gottardo-ügyben 2002. január 15-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-413. o.] 32. pontját). Márpedig azon szigorú feltételrendszer, amely a stabilizációs mechanizmus által történő pénzügyi segítségnyújtásra vonatkozik az EUMSZ 136. cikk (3) bekezdése alapján – amely azon rendelkezés, amelyre az EUM-Szerződés módosítása vonatkozik –, annak biztosítására irányul, hogy e mechanizmus működése során tiszteletben tartja majd az uniós jogot, beleértve az Unió által a tagállamok gazdaságpolitikáinak összehangolása során hozott intézkedéseket is.
- 70 A fentiekből következik, hogy a 2011/199 határozat eleget tesz az EUSZ 48. cikk (6) bekezdése első és második albekezdésében megállapított azon feltételnek, amely szerint az EUM-Szerződésnek az egyszerűsített módosítási eljárás révén történő módosítása csak e harmadik rész rendelkezéseire vonatkozhat.

b) Arról a kérdésről, hogy az EUM-Szerződés módosítása bővíti-e a Szerződésekben az Unióra ruházott hatásköröket

- 71 A kérdést előterjesztő bíróság arra is szeretne választ kapni, hogy a 2011/199 határozat eleget tesz-e az EUSZ 48. cikk (6) bekezdésében megállapított azon feltételnek, amely szerint az EUM-Szerződésnek az egyszerűsített módosítási eljárás révén történő módosítása nem vezethet az Unió hatásköreinek bővítéséhez.
- 72 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 136. cikk (3) bekezdése, amelynek a beillesztését a 2011/199 határozat 1. cikke írja elő, megerősíti, hogy a tagállamok hatáskörrel rendelkeznek arra, hogy stabilizációs mechanizmust hozzanak létre, másfelől pedig annak előírásával, hogy az e mechanizmus alapján történő pénzügyi segítségnyújtásra szigorú feltételek vonatkoznak, annak biztosítására irányul, hogy működése során tiszteletben tartja majd az uniós jogot.

- 73 Az említett módosítás nem ruház semmilyen új hatáskört az Unióra. Ugyanis az EUMSZ 136. cikk módosítása, amelyre a 2011/199 határozat vonatkozik, nem keletkeztet olyan jogalapot, amely lehetővé tenné az Unió számára, hogy olyan intézkedést tegyen, amely nem volt lehetséges az EUM-Szerződés módosításának hatálybalépése előtt.
- 74 Még ha az ESM-Szerződés igénybe is veszi az Unió intézményeit, különösen a Bizottságot és az EKB-t, e körülmény semmiképpen nem olyan jellegű, hogy érintse a 2011/199 határozat érvényességét, amely csak egy stabilizációs mechanizmus tagállamok által történő létrehozásáról rendelkezik, és hallgat az uniós intézmények ezzel kapcsolatban játszott esetleges szerepéről.
- 75 Ebből következik, hogy a 2011/199 határozat nem bővíti az Unióra a Szerződésekben ruházott hatásköröket.
- 76 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy annak vizsgálata során nem merült fel olyan körülmény, amely a 2011/199 határozat érvényességét érintené.

B – A második kérdésről

- 77 A második kérdés az EUSZ 2. cikk, az EUSZ 3. cikk, az EUSZ 4. cikk (3) bekezdése, az EUSZ 13. cikk, az EUMSZ 2. cikk (3) bekezdése, az EUMSZ 3. cikk (1) bekezdésének c) pontja és (2) bekezdése, az EUMSZ 119–EUMSZ 123. cikk és az EUMSZ 125–EUMSZ 127. cikk, valamint a hatékony bírói jogvédelem és a jogbiztonság általános elvének értelmezésére vonatkozik. A kérdést előterjesztő bíróság azt kérdezi, hogy az említett cikkekkel és elvekkel ellentétes-e az, hogy egy olyan tagállam, amelynek pénzneme az euró, olyan megállapodást kössön és ratifikáljon, mint az ESM-Szerződés.

1. A Bíróság hatásköréről

- 78 A spanyol kormány azt állítja, hogy mivel az Unió nem szerepel szerződő félként az ESM-Szerződésben, a Bíróság nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy előzetes döntéshozatali eljárás keretében az említett szerződés rendelkezéseit értelmezze (lásd a C-132/09. sz., Bizottság kontra Belgium ügyben 2010. szeptember 30-án hozott ítélet [EBHT 2010., I-8695. o.] 43. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 79 E tekintetben elég azt megállapítani, hogy a második kérdés – éppen szövegénél fogva – az uniós jog különböző rendelkezéseinek értelmezésére irányul, nem pedig az ESM-Szerződés rendelkezéseinek értelmezésére.
- 80 Márpedig a Bíróság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy a nemzeti bíróságot az uniós jog értelmezésére vonatkozó minden olyan szempontról tájékoztassa, amely lehetővé teszi számára az ESM-Szerződés rendelkezései uniós joggal való összeegyeztethetőségének értékelését (lásd ebben az értelemben C-489/09. sz. Vandoorne-ügyben 2011. január 27-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-225. o.] 25. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 81 A Bíróság tehát hatáskörrel rendelkezik a második kérdés vizsgálatára.

2. Az elfogadhatóságról

- 82 A Bíróság előtt észrevételeket előterjesztő egyes kormányok és a Bizottság azt állítja, hogy a második kérdés részben elfogadhatatlan amiatt, hogy a kérdést előterjesztő bíróság nem adott semmilyen tájékoztatást bizonyos rendelkezések és az e kérdéssel érintett bizonyos elvek értelmezésének az előtte folyamatban lévő jogvita megoldása szempontjából való relevanciáját illetően.

- 83 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az EUMSZ 267. cikkel bevezetett eljárás a Bíróság és a nemzeti bíróságok közötti együttműködés eszköze, amelynek révén az előbbi az uniós jog értelmezéséhez megadja azokat a támpontokat, amelyek szükségesek az utóbbi által eldöntendő jogvita megoldásához (lásd többek között a C-83/91. sz. Meilicke-ügyben 1992. július 16-án hozott ítélet [EBHT 1992., I-4871. o.] 22. pontját és a C-380/01. sz. Schneider-ügyben 2004. február 5-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-1389. o.] 20. pontját, valamint a C-292/09. és C-293/09. sz., Calestani és Lunardi egyesített ügyekben 2010. január 13-án hozott végzés 18. pontját).
- 84 A Bíróság már megállapította, hogy az uniós jog nemzeti bíróság számára hasznos értelmezésének szükségessége megköveteli, hogy a nemzeti bíróság minimális magyarázatot adjon azon uniós jogi rendelkezések megválasztásának okaira, amelyek értelmezését kéri (a C-185/12. sz. Ciampaglia-ügyben 2012. május 3-án hozott végzés 5. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 85 Ezzel kapcsolatban egyébként hangsúlyozni kell, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozatokban szolgáltatott információknak nem kizárólag azt kell lehetővé tenniük, hogy a Bíróság hasznos válaszokat adhasson, hanem azt is, hogy a tagállamok kormányai és az egyéb érdekelt felek az Európai Unió Bírósága Alapokmányának 23. cikke értelmében előterjeszthessék észrevételeiket. A Bíróság feladata arra ügyelni, hogy ez a lehetőség biztosított legyen, figyelemmel arra a tényre, hogy az említett rendelkezés értelmében csak az előzetes döntéshozatalra utaló határozatokról tájékoztatják az érdekelt feleket az egyes tagállam hivatalos nyelvére történő fordítással együtt, kivéve azonban a kérdést előterjesztő bíróság által a Bíróságnak esetlegesen megküldött nemzeti iratanyagot (a C-348/11. sz. Thomson Sales Europe ügyben 2012. március 23-án hozott végzés 49. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 86 A jelen esetben – amint azt Írország, a szlovák kormány és a Bizottság megjegyzi – az előzetes döntéshozatalra utaló határozat nem ad semmilyen magyarázatot az EUSZ 2. cikk és az EUSZ 3. cikk értelmezésének a jogvita eldöntése szempontjából való relevanciájára. Ugyanez igaz – amint azt a német, a spanyol és a francia kormány, valamint a Bizottság állítja – a jogbiztonság általános elvének értelmezését illetően.
- 87 Következésképpen a második kérdés elfogadhatatlan annyiban, amennyiben az az EUSZ 2. cikk és az EUSZ 3. cikk, valamint a jogbiztonság általános elvének értelmezésére vonatkozik.
- 88 A holland kormány és a Bizottság továbbá kétségeinek ad hangot az EUMSZ 119–EUMSZ 121. cikk közvetlen hatályát illetően. Mivel e cikkek nem állapítanak meg a tagállamokat terhelő egyértelmű és feltétlen kötelezettségeket, amelyekre a magánszemélyek a nemzeti bíróságok előtt hivatkozhatnak, a kérdés elfogadhatatlan annyiban, amennyiben e cikkek értelmezésére vonatkozik. Írország, mivel úgy véli, hogy a kérdés által érintett egyik rendelkezésnek sincs közvetlen hatálya, azt állítja, hogy a kérdés teljes egészében elfogadhatatlan.
- 89 E tekintetben a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy a Bíróságnak hatásköre van arra, hogy az előzetes döntéshozatal keretében az uniós jogi aktusok rendelkezéseinek értelmezéséről döntsön, függetlenül attól, hogy azoknak van-e közvetlen hatálya, vagy sem (lásd a C-254/08. sz., Futura Immobiliare és társai ügyben 2009. július 16-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-6995. o.] 34. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 90 Egyébiránt meg kell állapítani, hogy a kérdést előterjesztő bíróság kérdésével nem annak eldöntésére törekszik, hogy az alapeljárás felperese alapíthat-e jogot közvetlenül az EU- és az EUM-Szerződés érintett cikkeire. A Bíróságtól kért értelmezési támpontok célja kizárólag az, hogy lehetővé tegyék az említett bíróságnak, hogy értékelje az ESM-Szerződés rendelkezéseinek az uniós joggal való összeegyeztethetőségét.

91 A fentiek összességéből az következik, hogy a második kérdés elfogadható annyiban, amennyiben az az EUSZ 4. cikk (3) bekezdése, az EUSZ 13. cikk, az EUMSZ 2. cikk (3) bekezdése, az EUMSZ 3. cikk (1) bekezdésének c) pontja és (2) bekezdése, az EUMSZ 119–EUMSZ 123. cikk és az EUMSZ 125–EUMSZ 127. cikk, valamint a hatékony bírói jogvédelem általános elvének értelmezésére vonatkozik.

3. Az ügy érdeméről

92 Mindenekelőtt az EUM-Szerződésnek az Unió kizárólagos hatáskörére vonatkozó rendelkezéseit kell értelmezni, azaz az Unió monetáris politikájára vonatkozó EUMSZ 3.cikk (1) bekezdésének c) pontját és EUMSZ 127. cikket, az Unió nemzetközi megállapodás megkötésére vonatkozó hatásköréről szóló EUMSZ 3. cikk (2) bekezdését, majd az Unió gazdaságpolitikájára vonatkozó rendelkezéseket, azaz az EUMSZ 2. cikk (3) bekezdését, az EUMSZ 119–EUMSZ 123. cikket, az EUMSZ 125.cikket és az EUMSZ 126. cikket, végül az EUSZ 4. cikk (3) bekezdését, az EUSZ 13. cikket, valamint a hatékony bírói jogvédelem általános elvét.

a) Az Unió kizárólagos hatáskörére vonatkozó rendelkezések értelmezéséről

i) Az EUMSZ 3. cikk (1) bekezdésének c) pontja és az EUMSZ 127. cikk értelmezéséről

93 A kérdést előterjesztő bíróság azt szeretné tudni, hogy az ESM-Szerződés által létrehozott stabilizációs mechanizmus a monetáris politikához, következésképpen az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik-e. Az ESM-Szerződés 3. cikkéből ugyanis kitűnik, hogy annak célja az, hogy az euró stabilitását szolgáló segítséget nyújtson. A kérdést előterjesztő bíróság ezenkívül az alapeljárás felperesének azon érvelésére hivatkozik, amely szerint az azoknak a tagállamoknak történő pénzügyi segítségnyújtás, amelyek pénzneme az euró, vagy a pénzügyi intézmények feltőkésítése, valamint az e tekintetben szükséges kölcsönök az ESM-Szerződés által tervezett szinten növelnék a forgalomban lévő euró összegét. Márpedig az Unió alapját képező Szerződések kizárólagos jogkört biztosítanak az EKB-nak arra, hogy szabályozza az euróövezetbeli pénzmennyiséget. Ez utóbbi Szerződések nem teszik lehetővé, hogy egy második jogalany ilyen feladatokat lásson el, és az EKB-val párhuzamosan járjon el az uniós jogrend keretein kívül. A pénzmennyiség növekedése egyébként közvetlen hatást gyakorolna az inflációra. Következésképpen az ESM tevékenységei közvetlen hatással lehetnének az árstabilitásra az euróövezetben, ami az Unió monetáris politikájának magát a lényegét érintené.

94 E tekintetben – amint az kitűnik a jelen ítélet 50. pontjából – az Unió az EUMSZ 3. cikk (1) bekezdésének c) pontja alapján kizárólagos hatáskörrel rendelkezik a monetáris politika területén azon tagállamok vonatkozásában, amelyek pénzneme az euró. Az EUMSZ 282. cikk (1) bekezdése értelmében az Unió monetáris politikáját az EKB, és azon tagállamok központi bankjai irányítják, amelyek pénzneme az euró, és amelyek az eurórendszer alkotják. A KBER által általában és konkrétan az eurórendszer által követett cél az EUMSZ 127. cikk (1) bekezdése és az EUMSZ 282. cikk (1) bekezdése értelmében az árstabilitás fenntartása.

95 Az ESM tevékenységei azonban nem tartoznak az EUM-Szerződés említett rendelkezései által érintett monetáris politika hatálya alá.

96 Ugyanis az ESM-Szerződés 3. cikke és 12. cikkének (1) bekezdése alapján az ESM célja nem az árstabilitás fenntartása, hanem az ESM azon tagjainak – vagyis azon tagállamoknak, amelyek pénzneme az euró – a finanszírozási szükségleteit kívánja kielégíteni, amelyek finanszírozási zavarokkal küzdenek, illetve ilyen zavarok veszélyének vannak kitéve, amennyiben az egész euróövezet és tagállamai pénzügyi stabilitásának megőrzéséhez feltétlenül szükséges. Ezért az ESM nem jogosult sem arra, hogy meghatározza az irányadó kamatlábakat az euróövezet tekintetében, sem arra, hogy eurót

bocsásson ki, mivel az általa nyújtott pénzügyi támogatást teljes egészében és az EUMSZ 123. cikk (1) bekezdésének betartásával a befizetett tőkéből vagy pénzügyi eszközök kibocsátásával kell finanszírozni, amint azt az ESM-Szerződés 3. cikke előírja.

97 Amint az kitűnik a jelen ítélet 56. pontjából, az ESM tevékenységeinek az árstabilitásra gyakorolt esetleges hatása nem cáfolhatja ezt a megállapítást. Ugyanis, feltételezve akár, hogy ESM tevékenységei befolyásolhatják az infláció mértékét, az ilyen befolyás a meghozott gazdaságpolitikai intézkedések csupán közvetett következményének minősül.

98 Az előzőekből következik, hogy az EUMSZ 3. cikk (1) bekezdésének c) pontjával és az EUMSZ 127. cikkel nem ellentétes egy olyan megállapodás, mint az ESM-Szerződés azon tagállamok által történő megkötése, amelyek pénzneme az euró, sem annak az utóbbiak által történő ratifikálása.

ii) Az EUMSZ 3. cikk (2) bekezdésének értelmezéséről

99 A kérdést előterjesztő bíróság azt kérdezi, hogy az ESM-Szerződés olyan nemzetközi megállapodást jelent-e, amelynek a működése a gazdaság- és monetáris politikára vonatkozó közös szabályokat érinthet. E célból a kérdést előterjesztő bíróság e szerződés (1) preambulumbekzdésére hivatkozik, amely kimondja, hogy az ESM fogja betölteni az EFSF és az EFSM jelenlegi szerepét.

100 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 3. cikk (2) bekezdése értelmében az Unió „kizárólagos hatáskörrel rendelkezik nemzetközi megállapodás megkötésére, ha annak [megkötése] [...] a közös szabályokat érintheti, vagy azok alkalmazási körét megváltoztathatja”.

101 Ebből az is következik, hogy a tagállamoknak tilos egymás között olyan megállapodást kötni, amely közös szabályokat érinthet, vagy azok alkalmazási körét megváltoztathatja. Meg kell azonban állapítani, hogy az ezzel összefüggésben felhozott érvek nem utaltak arra, hogy egy olyan megállapodás, mint az ESM-Szerződés, ilyen hatásokkal járna.

102 Egyrészt ugyanis, mivel az EFSF-et azok a tagállamok hozták létre az Unió keretein kívül, amelyek pénzneme az euró, az ezen eszköznek tulajdonított szerepnek az ESM által történő átvétele nem érintheti az Unió közös szabályait, illetve nem változtathatja meg azok alkalmazási körét.

103 Másrészt, még ha az ESM-Szerződés (1) preambulumbekzdéséből az tűnik is ki, hogy egyéb feladatok mellett az ESM fogja átvenni az idáig ideiglenesen az EUMSZ 122. cikk (2) bekezdése által létrehozott EFSM által betöltött szerepet, e körülmény sem olyan jellegű, hogy érintse az Unió közös szabályait vagy megváltoztassa azok alkalmazási körét.

104 Az ESM létrehozása ugyanis nem érinti az Unió azon hatáskörét, hogy az EUMSZ 122. cikk (2) bekezdése alapján *ad hoc* pénzügyi támogatást nyújtson valamely tagállamnak, ha megállapítható, hogy az természeti csapások vagy általa nem befolyásolható rendkívüli események folytán nehézségekkel küzd, vagy súlyos nehézségek komoly veszélye áll fenn.

105 Egyébiránt, mivel sem az EUMSZ 122. cikk (2) bekezdése, sem pedig az EU- és az EUM-Szerződés egyetlen másik rendelkezése nem biztosít különleges hatáskört az Uniónak arra, hogy olyan állandó stabilizációs mechanizmust hozzon létre, mint az ESM (lásd a jelen ítélet 64–66. pontját), figyelemmel az EUSZ 4. cikk (1) bekezdésére és az EUSZ 5. cikk (2) bekezdésére, a tagállamok jogosultak ezen a területen eljárni.

106 Az ESM-Szerződés azon tagállamok által történő megkötése és ratifikálása, amelyek pénzneme az euró, ezért semmiképpen nem sérti az EUMSZ 122. cikk (2) bekezdése vagy az e rendelkezés alapján elfogadott, az európai pénzügyi stabilizációs mechanizmus létrehozásáról szóló, 2010. május 11-i 407/2010/EU tanácsi rendelet (HL L 118., 1. o.) által követett célt, és nem akadályozza meg az Uniót

abban, hogy saját hatásköreit a közös érdek védelmében gyakorolja (lásd ebben az értelemben a C-476/98. sz., Bizottság kontra Németország ügyben 2002. november 5-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-9855. o.] 105. pontját).

107 Következésképpen az EUMSZ 3. cikk (2) bekezdésével nem ellentétes egy olyan megállapodás, mint az ESM-Szerződés azon tagállamok által történő megkötése, amelyek pénzneme az euró, sem annak az utóbbiak által történő ratifikálása.

b) Az EUM-Szerződés gazdaságpolitikára vonatkozó különböző rendelkezéseinek értelmezéséről

i) Az EUMSZ 2. cikk (3) bekezdése, az EUMSZ 119–EUMSZ 121. cikk és az EUMSZ 126. cikk értelmezéséről

108 A kérdést előterjesztő bíróság az alapeljárás felperesének azon érvelésére hivatkozik, amely szerint az ESM-Szerződés a gazdasági és monetáris uniót szabályozó jogrend alapvető módosításának és felforgatásának minősül, amely összeegyeztethetetlen az uniós joggal. A 2011/199 határozat (2) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy maga az Európai Tanács gondolta úgy, hogy egy állandó stabilizációs mechanizmus létrehozása az EUM-Szerződés módosítását teszi szükségessé. Egyébként az EUMSZ 2. cikk (3) bekezdése, az EUMSZ 119–EUMSZ 121. cikk és az EUMSZ 126. cikk hatáskörrel ruházta fel az uniós intézményeket a gazdaságpolitika összehangolására. A kérdést előterjesztő bíróság továbbá azt szeretné tudni, hogy az ESM-Szerződés sérti-e a Tanács azon hatáskörét, hogy az EUMSZ 126. cikk alapján ajánlásokat tegyen, és különösen, hogy az ESM-Szerződés által előírt „feltételrendszer” egyenértékű-e az e rendelkezésben foglalt ajánlásokkal.

109 E tekintetben mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, miszerint a jelen ítélet 68. pontjából kitűnik, hogy a tagállamok hatáskörrel rendelkeznek arra, hogy egymás között egy olyan, stabilizációs mechanizmus létrehozásáról szóló megállapodást kössenek, mint az ESM-Szerződés, amennyiben a szerződő tagállamok által egy ilyen megállapodás keretében tett kötelezettségvállalások tiszteletben tartják az uniós jogot.

110 Meg kell állapítani továbbá, hogy az ESM tárgya nem a tagállamok gazdaságpolitikáinak összehangolása, hanem egy finanszírozási mechanizmust képez. Az ESM-Szerződés 3. cikke és 12. cikkének (1) bekezdése értelmében ugyanis az ESM célja, hogy pénzügyi forrásokat mozgósítson és pénzügyi stabilitási támogatást nyújtson a súlyos finanszírozási zavarokkal küzdő, illetve ilyen zavarok veszélyének kitétt tagjai számára.

111 Jóllehet az ESM-Szerződés 3. cikke, 12. cikkének (1) bekezdése és 13. cikke (3) bekezdésének első albekezdése értelmében kétségtelen, hogy a valamely ESM-tag tagállamnak történő pénzügyi segítségnyújtásra a választott segítségnyújtási eszköznek megfelelő szigorú feltételrendszer vonatkozik, amely makrogazdasági kiigazítási program formáját öltheti, az előírt feltételrendszer nem minősül a tagállamok gazdaságpolitikáinak összehangolására vonatkozó eszköznek, hanem az ESM tevékenységeinek különösen az EUMSZ 125. cikkel és az Unió által hozott koordinációs intézkedésekkel való összeegyeztethetőségének biztosítására irányul.

112 Az ESM-Szerződés 13. cikke (3) bekezdésének második albekezdése ugyanis kifejezetten előírja, hogy a stabilitási támogatáshoz kötődő feltételeknek „teljes mértékben összhangban kell lenni[ük] az [EUMSZ-szerződésben] szereplő, a gazdaságpolitikák összehangolására vonatkozó minden intézkedéssel” [nem hivatalos fordítás]. Ugyanezen cikk (4) bekezdéséből kitűnik, hogy a Bizottság a stabilitási támogatásra vonatkozó feltételrendszert meghatározó egyetértési megállapodás aláírása előtt ellenőrzi, hogy az előírt feltételek teljes mértékben összhangban vannak-e a gazdaságpolitikák összehangolására vonatkozó intézkedésekkel.

- 113 Végül az ESM-Szerződés nem érinti a Tanács azon hatáskörét sem, hogy az EUMSZ 126. cikk (7) és (8) bekezdése alapján ajánlásokat tegyen azon tagállamra vonatkozóan, amelyben túlzott hiány áll fenn. Egyrészt ugyanis az ESM-et nem kéri arra, hogy ilyen ajánlásokat tegyen. Másrészt az ESM-Szerződés 13. cikke (3) bekezdésének második albekezdése és (4) bekezdése azt írja elő, hogy a pénzügyi támogatásban részesülő ESM-tagokkal szemben előírt feltételeknek összhangban kell lenniük minden olyan ajánlással, amelyet a Tanács az EUM-Szerződés említett rendelkezései alapján tehet.
- 114 Ebből következik, hogy az EUMSZ 2. cikk (3) bekezdésével, az EUMSZ 119–EUMSZ 121. cikkel és az EUMSZ 126. cikkel nem ellentétes egy olyan megállapodás, mint az ESM-Szerződés azon tagállamok által történő megkötése, amelyek pénzneme az euró, sem annak az utóbbiak által történő ratifikálása.
- ii) Az EUMSZ 122. cikk értelmezéséről
- 115 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 122. cikk (1) bekezdése értelmében a Tanács a tagállamok közötti szolidaritás szellemében határozhat a gazdasági helyzetnek megfelelő intézkedésekről, különösen ha egyes termékekkel való ellátásban – ideértve különösképpen az energia területét – súlyos nehézségek merülnek fel.
- 116 Mivel az EUMSZ 122. cikk (1) bekezdése nem minősül megfelelő jogalpnak az Unió által a súlyos finanszírozási zavarokkal küzdő, illetve ilyen zavarok veszélyének kitett tagállamoknak történő esetleges pénzügyi támogatáshoz, egy olyan stabilizációs mechanizmus létrehozása, mint az ESM, nem sérti az említett rendelkezés által a Tanácsnak biztosított hatásköröket.
- 117 Ami továbbá az EUMSZ 122. cikk (2) bekezdését illeti, a kérdést előterjesztő bíróság – annak megvizsgálása érdekében, hogy az ESM sérti-e az e rendelkezés által az Unióra ruházott hatáskört – azt kérdezi, hogy az kimerítően határozza-e meg azokat a rendkívüli körülményeket, amelyek között pénzügyi támogatást lehet nyújtani a tagállamoknak, és hogy e cikk kizárólag az uniós intézményeket jogosítja-e fel pénzügyi segítségnyújtásra.
- 118 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 122. cikk kizárólagos tárgya az Unió, nem pedig a tagállamok által nyújtott pénzügyi támogatás. E cikk (2) bekezdése értelmében a Tanács bizonyos feltételek mellett ilyen támogatást nyújthat azon tagállamnak, amely természeti csapások vagy általa nem befolyásolható rendkívüli események folytán nehézségekkel küzd, vagy amelyben súlyos nehézségek komoly veszélye áll fenn.
- 119 Az EUM-Szerződés említett rendelkezésével az Unióra ruházott hatáskörnek az Unió általi gyakorlását nem érinti egy olyan stabilizációs mechanizmus létrehozása, mint az ESM.
- 120 Továbbá az EUMSZ 122. cikkben semmi nem utal arra, hogy csak az Uniónak lenne hatásköre arra, hogy pénzügyi támogatást nyújtson valamely tagállamnak.
- 121 Ebből következik, hogy a tagállamok továbbra is szabadon hozhatnak létre olyan stabilizációs mechanizmust, mint az ESM, de csak annyiban, amennyiben e mechanizmus a működése során tiszteletben tartja az uniós jogot és különösen az Unió által a tagállamok gazdaságpolitikáinak összehangolása területén hozott intézkedéseket (lásd a jelen ítélet 68 és 69. pontját). Amint az kitűnik a jelen ítélet 111–113. pontjából, az ESM-Szerződés 13. cikke (3) bekezdésének második albekezdése és (4) bekezdése annak biztosítására vonatkozik, hogy az ESM által nyújtott minden pénzügyi támogatás összeegyeztethető lesz az ilyen koordinációs intézkedésekkel.
- 122 Következésképpen az EUMSZ 122. cikkel nem ellentétes egy olyan megállapodás, mint az ESM-Szerződés azon tagállamok által történő megkötése, amelyek pénzneme az euró, sem annak az utóbbiak által történő ratifikálása.

iii) Az EUMSZ 123. cikk értelmezéséről

- 123 Emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 123. cikk megtiltja az EKB-nak, illetve a tagállamok központi bankjainak, hogy folyószámlahitelt vagy bármely más hitelt nyújtsanak az uniós, illetve tagállami hivatalok vagy szervek részére, továbbá ezektől közvetlenül adósságinstrumentumokat vásároljanak.
- 124 A kérdést előterjesztő bíróság azt kérdezi, hogy egy olyan megállapodás, mint az ESM-Szerződés azon tagállamok által történő megkötése és ratifikálása, amelyek pénzneme az euró, nem az EUMSZ 123. cikkben előírt tilalom megkerülésére irányul-e. E tagállamok ugyanis sem közvetlenül, sem az általuk létrehozott vagy elismert szervek közvetítésével nem térhetnek el az uniós jogtól, illetve nem tolerálhatnak ilyen eltérést.
- 125 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az EUMSZ 123. cikk konkrétan az EKB-nak és a tagállamok központi bankjainak szól. A valamely tagállam vagy a tagállamok összessége által egy másik tagállamnak történő pénzügyi segítségnyújtás nem tartozik tehát az említett tilalom hatálya alá.
- 126 Márpedig az ESM-Szerződés 3. cikkéből, 12. cikkének (1) bekezdéséből és 13. cikkéből kitűnik, hogy az ESM nyújt pénzügyi támogatást az említett mechanizmus valamely tagjának, ha az említett rendelkezésekben megállapított feltételek együttesen fennállnak. Ezért, még ha a tagállamok az ESM révén járnak is el, nem térnek el az EUMSZ 123. cikkben megállapított tilalomtól, mivel az nem vonatkozik rájuk.
- 127 Egyébként semmi nem enged arra következtetni, hogy az ESM tagjai által az ESM-nek nyújtott pénzügyi források az EUMSZ 123. cikk (1) bekezdése által tiltott pénzügyi eszközökből származhatnának.
- 128 Következésképpen az EUMSZ 123. cikkel nem ellentétes egy olyan megállapodás, mint az ESM-Szerződés azon tagállamok által történő megkötése, amelyek pénzneme az euró, sem annak az utóbbiak által történő ratifikálása.

iv) Az EUMSZ 125. cikk értelmezéséről

- 129 A kérdést előterjesztő bíróság azt kérdezi, hogy egy olyan megállapodás, mint az ESM-Szerződés, sérti-e az EUMSZ 125. cikkben megállapított „ki nem segítési” kikötést.
- 130 Mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy az EUMSZ 125. cikkben használt kifejezésekből – amelyek szerint az Unió vagy valamely tagállam „nem felel [egy másik tagállam] [...] kötelezettségeiért”, és „nem vállalja át azokat” – kitűnik, hogy e cikknek nem az a célja, hogy megtiltsa az Uniónak és a tagállamoknak, hogy bármilyen formában pénzügyi támogatást nyújtsanak egy másik tagállamnak.
- 131 Az EUMSZ 125. cikk ezen értelmezését megerősíti az EUM-Szerződés gazdaságpolitikára vonatkozó fejezetének többi rendelkezése, és különösen az EUMSZ 122. és az EUMSZ 123. cikk. Egyrészt ugyanis az EUMSZ 122. cikk (2) bekezdése szerint az Unió *ad hoc* pénzügyi támogatást nyújthat valamely tagállamnak, amely természeti csapások vagy általa nem befolyásolható rendkívüli események folytán nehézségekkel küzd, vagy amelyben súlyos nehézségek komoly veszélye áll fenn. Ha az EUMSZ 125. cikk megtiltaná az Unió vagy a tagállamok által egy másik tagállamnak történő bármilyen pénzügyi segítségnyújtást, az EUMSZ 122. cikknek pontosítania kellett volna, hogy az ezen EUMSZ 125. cikktől való eltérésnek minősül.

- 132 Másrészt az EUMSZ 123. cikk, amely megtiltja az EKB-nak, illetve a tagállamok központi bankjainak, hogy „folyószámlahitelt vagy bármely más hitelt nyújtsanak”, szigorúbb értelmű kifejezéseket használ, mint az EUMSZ 125. cikkben megállapított „ki nem segítő” kikötés. Az ez utóbbi cikkben használt eltérő kifejezések megerősítik, hogy az abban kimondott tilalomnak nem az a célja, hogy a valamely tagállam részére történő bármilyen pénzügyi támogatást megtiltson.
- 133 Következésképpen a pénzügyi támogatás az EUMSZ 125. cikkel összeegyeztethető formáinak meghatározása végett az e cikk által követett célt kell figyelembe venni.
- 134 E célból emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 125. cikkben megállapított tilalom az EK-Szerződés 104b. cikkéből ered (később EK 103. cikk), amelyet a Maastrichti Szerződéssel illesztettek be az EK-Szerződésbe.
- 135 Márpedig az ez utóbbi Szerződés kidolgozására vonatkozó anyagokból kiderül, hogy az EUMSZ 125. cikk annak biztosítására irányul, hogy a tagállamok hatékony és eredményes költségvetési politikát folytassanak (lásd az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésnek egy gazdasági és monetáris unió létrehozása céljából történő módosításáról szóló szerződéstervezetet, az *Európai Közösségek Hírlevele*, 2/91. kiegészítés, 22. és 52. o.). Az EUMSZ 125. cikkben megállapított tilalom ugyanis biztosítja, hogy a tagállamokra továbbra is a piaci logika vonatkozzon, amikor adósságokat vállalnak, mivel annak arra kell ösztönöznie a tagállamokat, hogy fenntartsák a költségvetési fegyelmet. Az ilyen fegyelem betartása uniós szinten egy magasabb cél megvalósításához járul hozzá, nevezetesen a monetáris unió pénzügyi stabilitásának fenntartásához.
- 136 Figyelemmel az EUMSZ 125. cikk által követett ezen célra, azt kell megállapítani, hogy e rendelkezés az olyan pénzügyi segítségnyújtást tiltja meg az Uniónak és a tagállamoknak, amely olyan hatással jár, hogy sérti az e támogatásban részesülő tagállam arra való ösztönzését, hogy hatékony és eredményes költségvetési politikát folytasson. Amint kitűnik az EKB-nak „az Európai Unió működéséről szóló szerződés 136. cikkének azon tagállamok stabilizációs mechanizmusa tekintetében történő módosításáról szóló európai tanácsi határozat tervezetéről, amelyek hivatalos pénzneme az euró” című véleménye 5. pontjából, egy olyan stabilizációs mechanizmus, mint az ESM alapján történő pénzügyi támogatás aktiválása csak akkor felel meg az EUMSZ 125. cikknek, ha az elengedhetetlen az euróövezet egésze pénzügyi stabilitásának megőrzéséhez, és arra szigorú feltételek vonatkoznak.
- 137 Az EUMSZ 125. cikk nem tiltja meg viszont az egy vagy több tagállam által valamely tagállamnak történő pénzügyi segítségnyújtást, amely továbbra is felel a hitelezői felé a kötelezettségvállalásaiért, feltéve hogy az ilyen segítségnyújtáshoz fűzött feltételek olyan jellegűek, hogy arra ösztönzik a tagállamot, hogy hatékony és eredményes költségvetési politikát folytasson.
- 138 Ami az ESM-Szerződést illeti, először is meg kell állapítani, hogy a stabilitási támogatás azon eszközei, amelyekhez az ESM e szerződés 14–18. cikke alapján folyamodhat, azt mutatják, hogy az ESM nem vállal kezességet a támogatásban részesülő tagállam adósságaiért. Ez utóbbi továbbra is felel a hitelezői felé a pénzügyi kötelezettségvállalásaiért.
- 139 Ugyanis a valamely ESM-tagnak az ESM-Szerződés 14. cikkének megfelelően hitelkeret, vagy az ugyanezen szerződés 15. és 16. cikkének megfelelően hitel formájában nyújtott pénzügyi támogatás egyáltalán nem jár azzal, hogy az ESM átvállalja a támogatásban részesülő tagállam adósságait. Ellenkezőleg, az ilyen támogatás azt eredményezi, hogy utóbbi tagállam számára, amely a fennálló adósságait illetően továbbra is felel a hitelezői felé a kötelezettségvállalásaiért, új adósságot teremt az ESM felé. E célból meg kell említeni, hogy az ESM-Szerződés 13. cikkének (6) bekezdése értelmében az e szerződés 14–16. cikke alapján nyújtott pénzügyi támogatást az abban részesülő tagállamnak vissza kell fizetnie az ESM-nek, és hogy az említett szerződés 20. cikke (1) bekezdésének megfelelően a visszafizetendő összeget megfelelő kamatfelárral kell növelni.

- 140 Ami az ESM-Szerződés 17. és 18. cikkében foglalt segítségnyújtási eszközöket illeti, meg kell jegyezni egyrészt, hogy az ESM valamely tagja által az elsődleges piacon kibocsátott értékpapírok ESM által történő megvásárlása a hitelnyújtáshoz hasonlítható. Az előző pontban kifejtett okokból az ESM az ilyen értékpapírok megvásárlásával nem vállalja át a támogatásban részesülő tagállam adósságait.
- 141 Másrészt, ami az ESM valamely tagja által kibocsátott értékpapíroknak a másodlagos piacon történő megvásárlását illeti, meg kell állapítani, hogy egy ilyen helyzetben is a kibocsátó tagállam marad a szóban forgó adósságok egyedüli adósa. Az a tény, hogy az ESM valamely tagja által kibocsátott értékpapírok e piacon az ESM mint vásárló valamilyen árat fizet ezen értékpapírok jogosultjának, azaz a kibocsátó ESM-tag hitelezőjének, nem jelenti azt, hogy az ESM átvállalja az ESM e tagjának e hitelező felé fennálló adósságát. Az említett ár ugyanis érzékelhetően eltérhet az ilyen értékpapírokban foglalt követelések értékétől, hiszen az ESM szóban forgó tagja által kibocsátott értékpapírok másodlagos piacon érvényesülő kereslet és kínálat törvényének függvénye.
- 142 Másodsor, az ESM-Szerződés nem rendelkezik arról, hogy stabilitási támogatást nyújtanak, amint valamely tagállam, amelynek pénzneme az euró, finanszírozási nehézségekbe ütközik a piacon. E szerződés 3. cikke és 12. cikkének (1) bekezdése értelmében ugyanis stabilitási támogatás csak akkor nyújtható az ESM súlyos finanszírozási zavarokkal küzdő, illetve ilyen zavarok veszélyének kitett tagjai számára, amennyiben e támogatás az egész euróövezet és tagállamai pénzügyi stabilitásának megőrzéséhez feltétlenül szükséges, és e támogatás nyújtására a választott pénzügyi segítségnyújtási eszköznek megfelelő szigorú feltételek vonatkoznak.
- 143 Márpedig a jelen ítélet 111. és 121. pontjából kitűnik, hogy az ESM által nyújtott minden stabilitási támogatásra vonatkozó szigorú feltételrendszer célja annak biztosítása, hogy az ESM és a támogatásban részesülő tagállamok tiszteletben tartsák az Unió által különösen a tagállamok gazdaságpolitikáinak összehangolása területén hozott intézkedéseket, amelyek többek között annak biztosítását célozzák, hogy a tagállamok hatékony és eredményes költségvetési politikát folytassanak.
- 144 Harmadsor, a kérdést előterjesztő bíróság az alapeljárás felperesének azon érvére hivatkozik, amely szerint az ESM-Szerződés 25. cikkének (2) bekezdésében megállapított tőkebefizetési szabályok összeegyeztethetetlenek az EUMSZ 125. cikkel, mivel azt jelentik, hogy az ESM tagjai kezességet vállalnak a mulasztó tag adósságáért.
- 145 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az ESM-Szerződés 25. cikkének (2) bekezdése szerint, ha valamely ESM-tag tagállam nem fizeti be a lehívott forrásokat, felülvizsgált, nagyobb mértékű forráslehívást intéznek az összes többi taghoz. Ugyanezen rendelkezés alapján azonban az ESM mulasztó tagállama továbbra is köteles rendelkezésre bocsátani a tőkerészesedését. Következésképpen az ESM többi tagja nem vállal kezességet a mulasztó tag adósságáért.
- 146 Következésképpen egy olyan mechanizmus, mint az ESM, és az abban részt vevő tagállamok nem felelnek egy stabilitási támogatásban részesülő tagállam kötelezettségeiért, és nem is vállalják át azokat az EUMSZ 125. cikk értelmében.
- 147 Ebből következik, hogy az EUMSZ 125. cikkel nem ellentétes egy olyan megállapodás, mint az ESM-Szerződés azon tagállamok által történő megkötése, amelyek pénzneme az euró, sem annak az utóbbiak által történő ratifikálása.

c) Az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésének értelmezéséről

- 148 Az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésében szereplő lojális együttműködés elvének értelmében a tagállamok többek között tartózkodnak minden olyan intézkedéstől, amely veszélyeztetheti az Unió célkitűzéseinek megvalósítását.

149 A kérdést előterjesztő bíróság az alapeljárás felperesének azon érvelésére hivatkozik, amely szerint az ESM létrehozása összeegyeztethetetlen az EUM-Szerződés gazdaság- és monetáris politikára vonatkozó rendelkezéseivel, következésképpen az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésében szereplő lojális együttműködés elvével is.

150 Az ilyen érvelés nem fogadható el.

151 A jelen ítélet 93–98. és 108–147. pontjából ugyanis kitűnik, hogy egy olyan stabilizációs mechanizmus létrehozása, mint az ESM, nem sérti az EUM-Szerződés gazdaság- és monetáris politikára vonatkozó rendelkezéseit. Egyébként, amint kitűnik a jelen ítélet 111–113. pontjából, az ESM-Szerződés olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek biztosítják, hogy az ESM feladatai gyakorlása során tiszteletben tartja az uniós jogot.

152 Ebből következik, hogy az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésével nem ellentétes egy olyan megállapodás, mint az ESM-Szerződés azon tagállamok által történő megkötése, amelyek pénzneme az euró, sem annak az utóbbiak által történő ratifikálása.

d) Az EUSZ 13. cikk értelmezéséről

153 Az EUSZ 13. cikk (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az egyes intézmények a Szerződésekben rájuk ruházott hatáskörök határain belül, az ott meghatározott eljárások, feltételek és célok szerint járnak el.

154 A kérdést előterjesztő bíróság azt kérdezi, hogy új feladatoknak az ESM-Szerződés által a Bizottságra, az EKB-ra és a Bíróságra történő ruházása összeegyeztethető-e a Szerződésekben meghatározott hatásköreikkel. Külön meg kell vizsgálni egyrészt a Bizottság és az EKB, másrészt pedig a Bíróság által az ESM-Szerződés keretében betöltendő szerepet.

i) A Bizottságnak és az EKB-nak juttatott szerep

155 Az ESM-Szerződés különböző feladatokat bíz a Bizottságra és az EKB-ra.

156 Ami a Bizottságot illeti, e feladatok a stabilitási támogatás iránti kérelmek megvizsgálásából (13. cikk, (1) bekezdés), azok sürgősségének értékeléséből (4. cikk, (4) bekezdés), a nyújtott pénzügyi támogatáshoz kapcsolódó feltételrendszert meghatározó egyetértési megállapodás tárgyalásából (13. cikk, (3) bekezdés), a pénzügyi támogatáshoz kapcsolódó feltételrendszer betartásának ellenőrzéséből (13. cikk, (7) bekezdés), valamint a Kormányzótanács és az Igazgatótanács ülésein megfigyelői minőségben való részvételből (5. cikk, (3) bekezdés, és 6. cikk, (2) bekezdés) állnak.

157 Az EKB-ra ruházott feladatok a stabilitási támogatás iránti kérelmek sürgősségének értékeléséből (4. cikk, (4) bekezdés), a Kormányzótanács és az Igazgatótanács ülésein megfigyelői minőségben való részvételből (5. cikk, (3) bekezdés, és 6. cikk, (2) bekezdés), valamint a Bizottsággal együttműködve a stabilitási támogatás iránti kérelmek értékeléséből (13. cikk, (1) bekezdés), egyetértési megállapodás tárgyalásából (13. cikk, (3) bekezdés), és a pénzügyi támogatáshoz kapcsolódó feltételrendszer betartásának ellenőrzéséből (13. cikk, (7) bekezdés) állnak.

158 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy a tagállamok, azokon a területeken, amelyek nem tartoznak az Unió kizárólagos hatáskörébe, jogosultak az Unió keretein kívül feladatokat ruházni az intézményekre, mint például a tagállamok által történő kollektív cselekvés összehangolása vagy a pénzügyi segítségnyújtás irányítása (lásd a fent hivatkozott Parlament kontra Tanács és Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 16., 20. és 22. pontját, valamint a fent hivatkozott Parlament kontra Tanács ügyben hozott ítélet 26., 34. és 41. pontját), amennyiben e feladatok nem változtatják meg aránytalanul azokat a hatásköröket, amelyeket az EU- és az

EUM-Szerződés ezen intézményekre ruház (lásd többek között az 1992. április 10-i 1/92. sz. vélemény [EBHT 1992., I-2821. o.] 32. és 41. pontját, a 2002. április 18-i 1/00. sz. vélemény [EBHT 2002., I-3493. o.] 20. pontját, és a 2011. március 8-i 1/09. sz. vélemény [EBHT 2011., I-1137. o.] 75. pontját).

- 159 Márpedig a Bizottságra és az EKB-ra az ESM-Szerződésben ruházott feladatok olyan feladatoknak minősülnek, mint amilyenek az előző pontban említésre kerültek.
- 160 Először is az ESM tevékenységei a gazdaságpolitika hatálya alá tartoznak. Márpedig az Unió nem rendelkezik kizárólagos hatáskörrel ezen a területen.
- 161 Másodszor, a Bizottságra és az EKB-ra az ESM-Szerződésben ruházott feladatok – bármilyen fontosak is – nem foglalnak magukban saját döntéshozatali jogkört. Az e két intézmény által ugyanezen szerződés keretében végzett tevékenységek egyébként csak az ESM-et kötelezik.
- 162 Harmadszor, a Bizottságra és az EKB-ra az ESM-Szerződésben ruházott feladatok nem változtatják meg aránytalanul azokat a hatásköröket, amelyeket az EU- és az EUM-Szerződés ezen intézményekre ruház.
- 163 Ami ugyanis a Bizottságot illeti, az EUSZ 17. cikk (1) bekezdéséből kitűnik, hogy az „előmozdítja az Unió általános érdekeit” és „felügyeli az uniós jog alkalmazását”.
- 164 Márpedig emlékeztetni kell arra, hogy az ESM-Szerződés az egész euróövezet pénzügyi stabilitásának biztosítását célozza. Az ESM-Szerződésben való részvételével a Bizottság az Unió általános érdekeit mozdítja elő. Másfelől a Bizottságra az ESM-Szerződés által ruházott feladatok lehetővé teszik számára – amint azt az ESM-Szerződés 13. cikkének (3) és (4) bekezdése előírja –, hogy biztosítsa az ESM által kötött egyetértési megállapodásoknak az uniós joggal való összeegyeztethetőségét.
- 165 Ami az ESM-Szerződés által az EKB-ra ruházott feladatokat illeti, azok összhangban vannak azokkal a különböző feladatokkal, amelyeket az EUM-Szerződés és a KBER alapokmánya ezen intézményre bíz. Az ESM-Szerződés keretében végzett feladatai révén ugyanis az EKB támogatja az Unión belüli általános gazdaságpolitikát, az EUMSZ 282. cikk (2) bekezdésével összhangban. Másfelől kitűnik a KBER alapokmánya 6.2. cikkéből, hogy az EKB részt vehet nemzetközi monetáris intézményekben. Az említett alapokmány 23. cikke megerősíti, hogy az EKB „kapcsolatot [létesíthet] [...] nemzetközi szervezetekkel.”
- 166 E tekintetben nem lehet helyt adni azon érvelésnek, amely szerint mivel a fent hivatkozott Parlament kontra Tanács és Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet, valamint a Parlament kontra Tanács ügyben hozott ítélet korábbi volt a megerősített együttműködésre vonatkozó rendelkezéseknek a Szerződésekbe való belefoglalásánál, azon tagállamoknak, amelyek pénzneme az euró, megerősített együttműködést kellett volna létrehozniuk maguk között annak érdekében, hogy az Unió intézményeit igénybe vehessék az ESM keretében.
- 167 Az EUSZ 20. cikk (1) bekezdéséből ugyanis kitűnik, hogy megerősített együttműködés csak akkor hozható létre, ha az ezen együttműködéssel érintett területen maga az Unió hatáskörrel rendelkezik arra, hogy eljárjon.
- 168 Márpedig a jelen ítélet 64–66. pontjából kitűnik, hogy az Unió alapjául szolgáló Szerződések rendelkezései nem ruháznak az Unióra külön hatáskört annak érdekében, hogy egy olyan állandó stabilizációs mechanizmust hozzon létre, mint az ESM.
- 169 Ilyen körülmények között az EUSZ 20. cikkel nem ellentétes egy olyan megállapodás, mint az ESM-Szerződés azon tagállamok által történő megkötése, amelyek pénzneme az euró, sem annak az utóbbiak által történő ratifikálása.

ii) A Bíróságnak juttatott szerep

- 170 Emlékeztetni kell arra, hogy az ESM-Szerződés 37. cikkének (2) bekezdése értelmében a Kormányzótanács dönti el az ESM és valamelyik tagja, vagy az ESM tagjai egymás közötti, a szerződés értelmezését vagy alkalmazását illető vitát, ideértve az ESM által elfogadott határozatok e szerződéssel való összeegyeztethetőségével kapcsolatos vitát. Ugyanezen cikk (3) bekezdése értelmében, ha az ESM valamely tagja vitatja a (2) bekezdésben említett határozatot, az ügyet a Bíróság elé terjesztik.
- 171 E tekintetben meg kell állapítani először is, hogy az ESM-Szerződés (16) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy azon hatáskör, amelynek gyakorlására a Bíróság ugyanezen szerződés 37. cikkének (3) bekezdése értelmében hivatott, közvetlenül az EUMSZ 273. cikkben alapul. Ez utóbbi cikk értelmében a Bíróság hatáskörrel rendelkezik a tagállamok között felmerülő, a Szerződések tárgyával összefüggő vitás ügyekben, ha az ilyen ügyeket a felek egy külön megállapodás alapján elé terjesztik.
- 172 Másodsor igaz ugyan, hogy az EUMSZ 273. cikk a Bíróság hatáskörét egy külön megállapodás létezésétől teszi függővé, e rendelkezés célkitűzésére tekintettel azonban semmi nem zárja ki, hogy egy ilyen megállapodást előzetesen hozzanak meg, előre meghatározott vitás ügyek egész csoportjára való hivatkozással, és egy olyan kikötés alapján, mint az ESM-Szerződés 37. cikkének (3) bekezdése.
- 173 Harmadszor a Bíróság hatáskörébe utalt vitás ügyek az EUMSZ 273. cikk értelmében véve a Szerződések tárgyával függnek össze.
- 174 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az ESM-Szerződés értelmezésével vagy alkalmazásával összefüggő vita az uniós jog rendelkezéseinek értelmezésére vagy alkalmazására is vonatkozhat. E szerződés 13. cikkének (3) bekezdése értelmében ugyanis azon egyetértési megállapodásnak, amelyről a stabilitási támogatást kérő tagállammal tárgyalnak, teljes mértékben összhangban kell lennie az uniós joggal és különösen az Unió által a tagállamok gazdaságpolitikáinak összehangolása területén hozott intézkedésekkel. Következésképpen azokat a feltételeket, amelyek az ilyen támogatás valamely tagállamnak történő nyújtására vonatkoznak, legalábbis részben az uniós jog határozza meg.
- 175 Negyedszer igaz, hogy az EUMSZ 273. cikk a Bíróság hatáskörét attól teszi függővé, hogy kizárólag tagállamok vesznek részt az elé terjesztett jogvitában. Emiatt amennyiben az ESM-et kizárólag tagállamok alkotják, egy olyan vitás ügy, amelyben az ESM fél, az EUMSZ 273. cikk értelmében tagállamok közötti vitás ügynek tekinthető.
- 176 Ebből következik, hogy az ESM-Szerződés 37. cikkének (3) bekezdése által azon hatáskör Bíróságra történő ruházása, hogy e szerződés rendelkezéseit értelmezze és alkalmazza, eleget tesz az EUMSZ 273. cikkben megállapított feltételeknek.
- 177 A fentiek összességéből az következik, hogy az EUSZ 13. cikkel nem ellentétes egy olyan megállapodás, mint az ESM-Szerződés azon tagállamok által történő megkötése, amelyek pénzneme az euró, sem annak az utóbbiak által történő ratifikálása.

e) A hatékony bírói jogvédelem általános elvének értelmezéséről

- 178 A kérdést előterjesztő bíróság az alapeljárás felperese által felhozott érve hivatkozva megjegyzi, hogy az ESM-nek az Unió jogrendjén kívül történő létrehozása azzal a következménnyel járhat, hogy az ESM-et kivonja a Charta hatálya alól. A kérdést előterjesztő bíróság azt szeretné megtudni, hogy az ESM létrehozása sérti-e a Charta 47. cikkét, amely mindenkinek biztosítja a hatékony bírói jogvédelmet.
- 179 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a tagállamok – a Charta 51. cikke (1) bekezdésének értelmében – kizárólag annyiban címzettjei a Charta rendelkezéseinek, amennyiben az Unió jogát hajtják végre. Ugyanezen cikk (2) bekezdése szerint a Charta az uniós jog alkalmazási körét nem

terjeszti ki az Unió hatáskörein túl, továbbá nem hoz létre új hatásköröket vagy feladatokat az Unió számára, és nem módosítja a Szerződésekben meghatározott hatásköröket és feladatokat. Így a Bíróságnak a Charta fényében kell értelmeznie az uniós jogot a számára biztosított hatáskörökön belül (lásd a C-400/10. PPU. sz. McB-ügyben 2010. október 5-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-8965. o.,] 51. pontját, valamint a C-256/11. sz., Dereci és társai ügyben 2011. szeptember 15-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-11315. o.] 71. pontját).

- 180 Márpedig meg kell jegyezni, hogy a tagállamok a Charta 51. cikkének (1) bekezdése értelmében véve nem az uniós jogot hajtják végre akkor, amikor egy olyan stabilizációs mechanizmust hoznak létre, mint az ESM, amelynek létrehozása érdekében – amint az kitűnik a jelen ítélet 105. pontjából – az EU- és az EUM-Szerződés nem ruház külön hatáskört az Unióra.
- 181 A fentiekből következik, hogy a hatékony bírói jogvédelem általános elvével nem ellentétes egy olyan megállapodás, mint az ESM-Szerződés azon tagállamok által történő megkötése, amelyek pénzneme az euró, sem annak az utóbbiak által történő ratifikálása.
- 182 Ilyen körülmények között a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésével, az EUSZ 13. cikkel, az EUMSZ 2. cikk (3) bekezdésével, az EUMSZ 3. cikk (1) bekezdésének c) pontjával és (2) bekezdésével, az EUMSZ 119–EUMSZ 123. cikkel és az EUMSZ 125–EUMSZ 127. cikkel, valamint a hatékony bírói jogvédelem általános elvével nem ellentétes egy olyan megállapodás, mint az ESM-Szerződés azon tagállamok által történő megkötése, amelyek pénzneme az euró, sem e szerződésnek e tagállamok által történő ratifikálása.

C – A harmadik kérdésről

- 183 E kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság azt szeretné tudni, hogy a tagállamok megköthetik és ratifikálhatják-e az ESM-Szerződést a 2011/199 határozat hatálybalépése előtt.
- 184 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 136. cikknek a 2011/199 határozat 1. cikke által történő módosítása megerősíti a tagállamok hatáskörének létezését (lásd a jelen ítélet 68., 72. és 109. pontját). E határozat így nem ruház semmilyen új hatáskört a tagállamokra.
- 185 Következésképpen a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy valamely tagállam jogosultsága arra, hogy megkösse és ratifikálja az ESM-Szerződést, nem függ a 2011/199 határozat hatálybalépésétől.

IV – A költségekről

- 186 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (teljes ülés) a következőképpen határozott:

- 1) Az első kérdés vizsgálata során nem merült fel olyan körülmény, amely az Európai Unió működéséről szóló szerződés 136. cikkének módosításáról egy, azon tagállamok számára létrehozandó stabilizációs mechanizmus tekintetében, amelyek pénzneme az eur[ó] című 2011. március 25-i 2011/199/EU európai tanácsi határozat érvényességét érintené.**

- 2) Az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésével, az EUSZ 13. cikkel, az EUMSZ 2. cikk (3) bekezdésével, az EUMSZ 3. cikk (1) bekezdésének c) pontjával és (2) bekezdésével, az EUMSZ 119–EUMSZ 123. cikkel és az EUMSZ 125–EUMSZ 127. cikkel, valamint a hatékony bírói jogvédelem általános elvével nem ellentétes egy olyan megállapodás azon tagállamok között történő megkötése, amelyek pénzneme az euró, mint a Belga Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, az Észt Köztársaság, Írország, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, az Olasz Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, Málta, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Portugál Köztársaság, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság és a Finn Köztársaság közötti, az európai stabilizációs mechanizmus létrehozásáról szóló, 2012. február 2-án Brüsszelben kötött szerződés, sem pedig e szerződésnek e tagállamok által történő ratifikálása.
- 3) Valamely tagállam jogosultsága arra, hogy megkösse és ratifikálja az ESM-Szerződést, nem függ a 2011/199 határozat hatálybalépésétől.

Aláírások